

čtvrtletník / jaro 2018

od Stožce po Rožmberk

LIPENSKO

tipy na výlety
novinky
historie
příroda
lidé

Jihočeský kraj

HOTEL RELAX
tam, kde Lipno
je nejširší

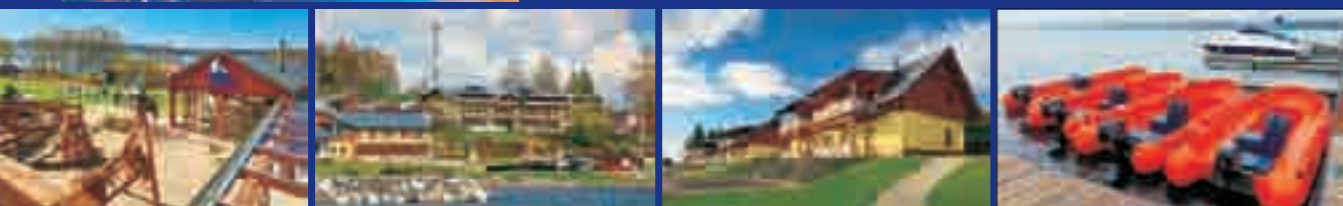

Dolní Vltavice

HRR WELLNESS & SPA – BAZÉN & WHIRLPOOL & SAUNY & PRIVÁTNÍ ZÓNA
ZREGENEROVAT TĚLO I MYSL MŮŽETE V NAŠEM NOVÉM WELLNESS CENTRU

- NOVÉ LUXUSNÍ APARTMÁNY
- VENKOVNÍ GRIL BAR
- VLASTNÍ PŘÍSTAVIŠTĚ A PLÁŽ
- PŮJČOVNA MOTOROVÝCH ČLUNŮ

www.hotelresortrelax.cz

UŽIJTE SI JARO!

Královna zima se odporučela, teplo slunečních paprsků zesílilo. Lyže a sáně jsme odložili na půdu, místo toho jsme ze skříní vyndali šortky, trička, lehké šatičky a ze sklepů a garáží vyvedli kola a koloběžky. Vzduchem začal poletovat pyl, zpívají ptáci, na loukách a stráních kvetou první jarní květy, nad nimi bzučí včely a louky a lesy se postupně rozsvěcují tou nejzářivější mladistvou zelení. Po letošní krásné, dlouhé, sněhem i ledem bohaté zimě je tady jaro.

Lipenská zima přinesla více než 100 dní lyžování na svazích v Lipně nad Vltavou a ve Frymburku. Silné mrazy letos opět zprovoznily ledovou magistrálu a to v nejlepší čas, v době jarních prázdnin. Přes zamrzlé Lipno si zase zkracovaly cestu osobní automobily nedočkavých řidičů, letos naštěstí bez potřeby záchran-

ných vyprošťovacích akcí. Na ledu lipenské nádrže se jel závod Hornoplánská brusle, ale i krásný a dlouhý závod na běžkách Frymburská stopa. A co víc, o jarních prázdninách se Lipensko zapsalo do České knihy rekordů s největším počtem zkonsumovaných horkých alkoholických nápojů grog a bombardino. To vše je také zaznamenáno v tomto jarním vydání časopisu Lipensko. Dále odemykáme Vltavu pro vodáky, přinášíme pár tipů na zajímavé výlety a představujeme zajímavé regionální osobnosti a podnikatele.

Věřím, že jarní číslo časopisu vám přinese pohodu, vykouzlí úsměv na rtech, přinese zajímavé informace, obohatí i inspiruje k dalším návštěvám a poznávání našeho krásného kraje, od Stožce po Rožmberk.

Za celou redakci
a Turistický spolek Lipenska
Jiří Mánek

HISTORICKOU STEZKOU K NEJJIŽNĚJŠÍMU BODU ČESKÉ REPUBLIKY

ČTĚTE NA STRANĚ 80

OBSAH

06

08
LIŠÁK FOX
OSLAVIL V BŘEZNU
12. NAROZENINY

16

KRÁLOVSKÁ ZÁBAVA
V KRÁLOVSTVÍ LESA

58

NA MEDVĚDÍ HORU
PŘES ČERTOVO KOPYTO
A GODOŠOVU POUSTEVNU

BUDE LETOŠNÍ
ROK NA VLTAVĚ
OPĚT REKORDNÍ?

76

92

VE VYŠEBRODSKÉM
KLÁŠTĚŘE BYL ZA VÁLKY
I HITLERŮV STŮL

LIPENSKO

Čtvrtletník, lífestylový turistický magazín z oblasti Lipenska, od Stožce po Rožmberk / Editor: Jiří Mánek / Šéfredaktor: Pavel Pechoušek / Korektury: Jiří Horák / Redakční rada: Adéla Černá (Černá v Pošumaví), Hynek Hladík (Prachatice), Šárka Stoszková (TSL), Jiří Mánek (TSL), Antonín Mrázek (Rožmberk), Petr Studnička (Praha), Jan Straka (Vyšší Brod), Marie Šotolová (Boleticko, z.s.), Tereza Wilzingová (Frymburk) / Design a DTP zpracování: David Plouhar, MONELLO design atelier / Barevné korekce a retuš: Dušan Bigas / Inzerce: Jiří Mánek, tel.: +420 731 530 475, jiri.manek@tslipenska.cz / Objednávky: Šárka Stoszková, tel.: +420 725 372 630, e-mail: sarka.stoszkova@tslipenska.cz / Vydavatel a adresa redakce: Turistický spolek Lipenska, IČ: 05044791, Loučovice 51, 382 76 Loučovice, e-mail pro korespondenci: jiri.manek@tslipenska.cz, www.tslipenska.cz / Tisk: HEAT-TECH s.r.o. / Číslo vychází 5. 4. 2018, jaro 2018, ročník 3 / Evidenční číslo: MK ČR E 22644 / ISSN: 2533-4514 / Přetisk a jakékoli šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele.

LIŠÁK FOX OSLAVIL V BŘEZNU 12. NAROZENINY

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO LIPENSKO, S. R. O.

Lišák Fox patří k zážitkovému areálu v Lipně nad Vltavou jako jeho maskot již 12 let. Od loňska má k sobě navíc i paní Foxovou.

Lišák Fox, maskot lyžařského areálu v Lipně nad Vltavou, oslaví dvanácté narozeniny. Celý areál je vybudován po vzoru alpských rodinných středisek a maskot bavící a motivující děti je neodmyslitelnou součástí takového konceptu. Jaké zvíře by mělo reprezentovat Skiareál Lipno? To byla otázka na začátku. Vše se brzy vyřešilo, protože náš kolega, který se staral o provoz sjezdovek, každé ráno při kontrole potkával lišku přímo u sjezdovky. Je to zvíře typické pro tuto oblast a v okolí jich žije spousta, takže bylo jasno. Jméno Fox je anglickým ekvivalentem pro lišku a zároveň je úderné a snadno zapamatovatelné. Od loňské zimy během hlavní lyžařské sezony pomáhá Foxovi i paní Foxová. Návštěvníci ji poznají podle mašličky na čepici a barevných náušnic.

Lišák Fox pomáhá v zimě při výuce dětí ve Fox parku, kde je motivuje a baví. V létě jak pak v kempu Modřín nebo si hraje s dětmi na Stezce korunami stromů či v Království lesa. Také je součástí většiny animačních programů pro děti a účastní se i lipenských akcí. Nejvíc to umí rozbalit při dětských diskotékách, při kterých paří na známé hitovky. Zkrátka je neodmyslitelnou součástí Lipna a narazit na něj můžete na každém rohu. U Školní sjezdovky má postavenou chýši, kam se pořádají dobrodružné výpravy. Pokud se někde objeví, okamžitě se k němu seběhnou děti. Ty, které ho už znají z předchozích návštěv Lipna, mu vozí nebo posílají kreslená přáníčka. Pro mnohé z nich je lišák zcela zásadní a výlet na Lipno si bez něj nedovedou představit.

V masce se v průběhu historie vystříдалo několik zaměstnanců i brigádníků, ale několik posledních let máme stálého zaměstnance, který je lišákem na plný úvazek (v hlavních sezonách najímáme i nějaké pomocníky a brigádníky, aby stíhal). Je to naprostý profesionál a co se týče programů a zábavy pro děti, mohl by pořádát workshopy. Podílí se na přípravách animací i programu akcí a má bohaté zkušenosti, takže přichází s nápady, jak to udělat ještě lépe, aby si děti užily. Když se obleče do kostýmu Foxe, je nepřekonatelný. Až ho přihlásíme na mistrovství světa maskotů, určitě vyhraje!

DAVID+ MILUJE LIPNO

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV DAVIDA KRÍŽKA

V současnosti náš neznámější jachtař David Křížek miluje Lipno. Ač Plzeňák, jezdí sem od čtyř let. Nejprve s rodiči do zotavovny ROH, aktuálně sem vozí své dvě děti na dovolenou, sám tu ale hlavně trénuje a závodí.

Náš sedmadvacetinasobný mistr republiky v různých lodních třídách, historicky neznámější český jachtař, člen SECTOR No Limits, sdružení nejextrémnějších sportovců světa David Křížek miluje Lipensko. „Závodím především ve světě, ale na Lipně si vždy rád zasoutěžím. Trénink je tu fajn. Na Nechanice bych to měl z Plzně blíž, ale jezdím sem proto, že to tu mám strašně rád a mám k Lipnu celoživotní vztah. Proto se zde snažím trávit hodně času, ideálně i s rodinou,“ vypráví muž, který se zúčastnil celé řady velkých mezinárodních závodů a celkem čtyřikrát přeplul Atlantický oceán. U Lipna má mnoho přátel. Podle něj tento region přitahuje fajn lidi se smyslem pro sport a rodinu. „Mám přátele podél celého Lipna, ale především pak v Lipně nad Vltavou, kde je jejich koncentrace asi největší,“ uvádí.

Stejně jako David si Lipno zamilovala i jeho manželka Lucie. V Lipně nad Vltavou si pořídila apartmán (www.apartmanlucy.cz), který z části roku využívá samotná rodina a ve zbývajícím čase ho pronajímá. „Máme tam hodně hraček a vše je zařízené hlavně pro rodiny s dětmi. Mám z toho pochopitelně velkou radost,“ říká David.

Na Lipno jezdí společně i s oběma dětmi – pětiletým Davidem a jednoroční Lolou, často míří do kempu Jestřábí v Černé v Pošumaví, kde bydlí v obytném autě a jezero tu nabízí ty nejlepší podmínky pro jachting.

Sám na lipenském jezeře oceňuje, že je naprosto odlišné od klasických horských jezer známých například z ne-

dalekých Alp. Je hodně členité a každá část je prakticky jiná. „Proto je plavba po Lipenské přehradě stále zajímavá a pokaždé objevujete nové krásy. Samozřejmě se po celé délce mění i povětrnostní podmínky a není vždy jednoduché odhadnout, co se děje za dalším rohem,“ vysvětluje.

Atmosféru lipenské Mariny miluje během celého roku. Na léto tu bude mít připravený svůj závodní katamarán, ale určitě si půjčí v Lipně i závodní karbonový speciál Longtze nebo velkou kajutovou plachetnici Bavaria na rodnou plavbu. V zimě rád lyžuje na Kramolíně a v létě využívá cyklostezku „Úchvatná je samozřejmě Stezka korunami stromů. Chodíme tam několikrát do roka, ale asi nejlepší je novoroční výstup odměněný svařeným vínem a živou muzikou. Mám ale rád i Přední Výtoň, Frymburk a jeho náměstí i nový Svět pod vodou, Kovářov, malebnou zátoku Mariny v Hrušticích, ale také Černou v Pošumaví a sportovní kemp Jestřábí a pochoptelně nejvyhlášenější Windy Point. Nejčastěji jsem ale v Loděnici Lipno,“ vypočítává.

Na Lipno jezdí 45letý dobrodruh od čtyř let, kdy ho začali rodiče vozit z rodné Plzně do zotavovny ROH v Lipně nad Vltavou (dnešní hotel BouCzech). Tam jeho otec vozil rekreanty na krásné dřevěné kajutové plachetnici. David má dodnes na tu dobu nádherné vzpomínky. „Loď kotvila asi 20 metrů od břehu v místech dnešní Mariny Lipno a už v šesti letech jsem na ní poprvé sám spal. Dodnes cítím tu vůni dřeva a lodního laku a slyším šplouchání vln v ploutvové skříni,“ s nostalgií vzpomíná David.

Dnes se snaží být na Lipně téměř každý měsíc, včetně těch zimních. Nyní zde chystá několik soustředění pro mladé talentované jachtaře lodní třídy 29er, ale také tu bude trénovat na sólovém létajícím katamaránu A-cat, protože velký katamarán putuje v kontejneru od závodu k závodu.

David loni absolvoval závody Flying Phantom Extreme Sailing Series, které si nenechá přes extrémní finanční i fyzickou náročnost ujít ani letos, co se Lipna týká, pak se chystá na 18. ročník legendárního závodu Lipno Marathon, který odstartuje 2. června v 10 hodin před Marinou Lipno. Závodu se zúčastní přes 50 lodí, které poplují až do Černé v Pošumaví a zpět do Lipna nad Vltavou. „Ten závod zbožňuji, ale je těžké v něm obstát. Pokud čas dovolí, pak se zúčastním i některých dalších víkendových závodů, buď v roli závodníka, nebo na postu trenéra,“ uzavírá.

David s manželkou Lucíí a malým Davidem

Závodnímu jachtingu se věnuje od 10 let, ale jinak tento sport provozuje již od raného dětství. Za svoji kariéru získal 43 medailí z různých republikových šampionátů v různých lodních třídách, z toho 27 mistrovských titulů. Zúčastnil se celé řady velkých mezinárodních závodů a stal se členem sdružení nejextrémnějších sportovců světa. Celkem 4x přeplul Atlantický oceán. V závodě osamělých mořeplavců přes oceán z Francie do Brazílie vybojoval bronzovou medaili.

Na Lipno jezdí 45letý dobrodruh od čtyř let, kdy ho začali rodiče vozit z rodné Plzně do zotavovny ROH v Lipně nad Vltavou (dnešní hotel BouCzech). Tam jeho otec vozil rekreanty na krásné dřevěné kajutové plachetnici. David má dodnes na tu dobu nádherné vzpomínky.

LIPENSKO SE ZAPSALO DO ČESKÉ KNIHY REKORDŮ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Za 180 minut se ve vybraných 14 restauracích na celém Lipensku vypilo 615 bombardin a grogů, horkých zimních alkoholických drinků. Lipensko se v tomto ohledu zapsalo do České knihy rekordů, kde stanovilo nový rekord v počtu vypitých nápojů tohoto druhu.

Větší zájem byl určitě o bombardino z vaječného likéru. Grog se připravoval z tuzemáku, obojí jsou výrobky jihočeské firmy Fruko-Schulz, která byla partnerem akce. „Za každou minutu se vydalo skoro 3,5 nápoje. Nejdůležitější na celé akci je to, že se lidé na Lipensku bavili, místní podnikatelé se dokázali napříč celým Lipenskem domluvit na společném projektu, který zpestřil místním i turistům jeden prázdninový den a to je pro nás klíčové. Naším cílem je spojit celý region Lipenska a vytvářet podmínky pro jeho spolupráci. A tento drobný zábavný projekt k tomu výborně posloužil,“ uvedl Jiří Mánek z Turistického spolku Lipenska, který se stará o rozvoj turistického ruchu v území od Stožce po Rožmberk. „Vůbec jsme to nečekali, byl to takový nápor, že jsme se tři hodiny vůbec nezastavili. Jednak byla otevřená ledová ma-

gistrála a do toho ještě akce s bombardinem. Všichni ho u nás chtěli ochutnat, prodali jsme jich 90,“ uvedl Petr Procházka z hotelu Maxant ve Frymburku, který je také členem Turistického spolku Lipenska. Více, tedy 134 jich prodali už jen v Sportbaru Hříbek, který leží přímo pod sjezdovkou u Chaty Lanovka v Lipně nad Vltavou.

Místní i turisté si akci užívali a s bombardinem se i fotili. Největší ohlas mají zatím lehtivé fotografie hornoplánských děvčat, které se v plavkách vyfotily u pomníku spisovatele Adalberta Stiftera, rodáka z Horní Plané. Akci si pochvaluje i ředitel Fruko-Schulz Josef Nejedlý. „Rádi jsme tuto akci podpořili. Podle fotografií je vidět, že se lidé bavili i proto věnujeme autorovi nejzábavnější fotografie speciální cenu, třílitrovku našeho Tuzemáku se speciální vinětou pro tuto lipenskou akci.“

Luboš Rafaj z Agentury Dobrý den předává rekordní certifikát Jiřímu Mánkovi.

V rámci akce byla vypsána fotosoutěž, kterou vyhrála hornoplánská děvčata. Za tuto vítěznou fotografii si odnesla třílitrovku Tuzemáku od Fruko-Schulz.

Jedna ze soutěžních fotografií pořízená před Pensionem Pstruh ve Stožci.

V LIPENSKÉ MARINĚ MŮŽE KOTVIT AŽ 100 LODÍ

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO LIPENSKO, S. R. O.

V samotném srdci Lipna se nachází jedinečný a moderní Marina Lipno přístav. Je bezkonkurenčním přístavem pro jachty, plachetnice či elektročluny v celé oblasti lipenského jezera. Marina nabízí ke kotvení 100 stání jak pro přední i zadní kotvení pro lodě standardní délky 10 metrů a šířky 2,5 metrů. Najdete zde elektropřípojky 220V pro napojení lodí přímo na plovoucích molech, dopouštění lodních vodních nádrží a vylévání chemických WC

přímo na technickém stání v přístavu. Je zde i jeřáb pro vytažení a spuštění lodi na vodní hladinu, restauraci přímo v objektu přístavu a noční osvětlení přístavu. Pro velký zájem jsme se letos rozhodli pro zvětšení kapacity přístavu o 2 nová mola, která pojmu kapacitu 20 nových míst. Projekt „Pořízení 2 plovoucích mol Marina Lipno“ vznikl za přispění prostředků státního rozpočtu České republiky z programu Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

KRÁLOVSKÁ ZÁBAVA V KRÁLOVSTVÍ LESA

TEXT VOJEN SMÍŠEK FOTO LIPENSKO, S. R. O.

Lipno nad Vltavou nabízí řadu možností, jak si zpestřit letní dovolenou nebo rodinný výlet. Největším zážitkem pro děti je ale návštěva unikátního rodinného parku Království lesa, kde si užijí hodiny zábavy a dovádění na desítkách herních prvků.

Rodinný park – Království lesa je zasazený do malebného šumavského lesa, který ukrývá spousty prolázaček, provazových lávek, domečků z akátového dřeva, obří nafukovací trampolíny i stádo živých koziček. Děti se v něm také přiučí něco o životě lesních zvířat nebo o vlastnostech dřeva díky interaktivním edukačním prvkům. Zatímco se vaše ratolesti budou doslova královsky bavit, vy si užijete relax ve stínu mezi vzrostlými smrky. V Království na vás čeká také občerstvení, díky kterému zde vydržíte celý den.

Nedaleko od Království lesa naleznete Stezku korunami stromů. Na její 40 m vysokou věž vás zavede pozvolně stoupající dřevěná bezbariérová lávka, která se proplétá mezi korunami stromů. Cestou Vás čeká několik adrenalinových a edukačních zastávek a těšit se můžete i na ptačí stezku plnou hnízdních

budek pro jednotlivé druhy ptáčků žijících v okolí. Z nejvyššího patra věže se otevírá široký pohled na okolní krajinu, jezero i rakouské Alpy. Cestou dolů se můžete svézt na jednom z nejdelších suchých tobogánů v Čechách.

Jednou z variant, jak se od Stezky dostat zpátky k jezeru, je jízda na sjezdové koloběžce. Její trasa vede po bezpečných cestách a na 3,5 km dlouhé projížďce si užijete i nový lesní úsek plný terénních nerovností a zatáček. Ale nebojte, jízdu na koloběžce zvládnou i děti od 8 let, stejně jako další lipenskou atrakci, kterou je takzvaný Floutrej, 5 km dlouhá rodinná terénní cyklotrasa. Tento pozvolný sjezd na kole z kopce vás zavede do lesů na severní straně areálu, odkud se pohodlně vrátí lanovkou zpět na začátek a budete si moct vychutnat další jízdu.

Zatímco se vaše ratolesti budou doslova královsky bavit, vy si užijete relax ve stínu mezi vzrostlými smrky.

LIPENSKO CHCE POMOCÍ SOCIÁLNÍCH SÍTÍ LÁKAT VÍCE ZAHRANIČNÍCH TURISTŮ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Na větší propagaci se zaměří ti, kteří tvoří nabídku cestovního ruchu na Lipensku a lákají sem turisty. Využívat k tomu chtějí profesionály zaměřené na nejmodernější způsoby využití marketingu na sociálních sítích (Instagram, Facebook, Twitter, Bloggy nebo Youtube). Shodli se na tom účastníci úterního průlomového workshopu Využití influencerů v destinačním managementu, který v Dolní Vltavici v hotelu Relax zorganizoval Turistický spolek Lipenska. Pomocí sociálních sítí chtějí na Lipensko nalákat mnohem větší množství turistů nejenom z Čech, ale i ze zahraničí.

„Lipensko je oblast, kterou se vyplatí propagovat na mezinárodní úrovni. Díky moderním formám marketingu by se mohla stát světovou destinací. Lipensko je mimořádné, společně s Krumlovem je v podstatě po Praze nejperspektivnější turistická destinace a zaslouží si zcela unikátní pozornost. Je zde příroda národního parku, k tomu řeka Vltava a jihočeské moře, perfektně vybudovaná infrastruktura služeb, bohatá historie, kultura, unikátní stavby. Navíc se v Českých Budějovicích buduje dopravní letiště,“ vypočítává perspektivy Lipenska Tomáš Kadlec, který dlouhá léta pracoval v národní agentuře CzechTourism jako social media manager,

dnes se této problematice věnuje soukromě.

Podle Kadlece je ideální čas začít investovat finance i energii do sociálních sítí a lákat na Lipensko zahraniční turisty. „Lipensko má potenciál, aby sem jezdili lidi z mnoha zemí světa, Čínu a Ameriku nevyjímaje. Jsou to turisté, kteří mají úplně jinou paritu kupní síly než domácí turisté,“ dodal a doporučuje systematicky a dlouhodobě pokračovat, protože jednotlivý úspěch nic neznamena.

O nebývalé atraktivitě Lipenska svědčí to, že se díky říjnovému výletu superstar světového Instagramu - Christiny Tan z Indonésie fotky Rožmberku nad Vltavou dostaly na ty nejvlivnější a nejsledovanější instagrame destinační platformy, jako je například Beautiful destinations, kterou dnes sleduje 10,2 milionů fanoušků a turistů z celého světa. Lidé, kteří si její fotku prohlédli, nejčastěji pocházeli z USA, Brazílie, Indonésie, Velké Británie. „Christina byla z výletu nadšená. Překvapila nás, že se na Lipensku začala zajímat o koupi pozemku se záměrem si tady postavit dům,“ prozradil Tomáš Kadlec.

Workshopu se zúčastnilo přes 30 podnikatelů, a těch, kteří mají ve firmách na starosti marketing, ale i zaměstnanci samosprávy nebo starostové.

Workshop o využívání influencerů v destinačním marketingu, který se konal v Hotelu Relax v Dolní Vltavici.

„Lipensko má potenciál, aby sem jezdili lidi z mnoha zemí světa, Čínu a Ameriku nevyjímaje. Jsou to turisté, kteří mají úplně jinou paritu kupní síly než domácí turisté,“

Foto: İlhan Eroglu z Turecka

NA AUTODRÁZE V DOLNÍ VLTAVICI SI MŮŽETE PROJET TRATĚ FORMULE 1

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO HOTELOVÝ RESORT RELAX DOLNÍ VLTAVICE

Zatáčka Eau Rouge v belgickém Spa-Francorchamps, Karussell ze severní smyčky v Nürburgringu, což je tradiční německá závodní dráha, výjezd z tunelu na nábreží v Monte Carlu – tyto jezdecké lahůdky ze závodů Formule 1 je možné vyzkoušet na autodráze, která je od února k dispozici v hotelovém resortu Relax v Dolním Vltavici. Autodráha je unikátní propracovaností svých detailů.

V hotelovém resortu RELAX v Dolní Vltavici na Lipensku je od začátku února k dispozici unikátní česká autodráha FARO, která je svou věrnou propracovaností i autentičností zpracování jednotlivých detailů jedinečná v rámci celé republiky. Objevují se na ní řídičské lahůdky, které oceňují automobiloví závodníci na okruzích Formule 1 v belgickém Spa, monackém Monte Carlu či na německém Nürburgringu. Je určena pro děti od 12 let, určitě si zde ale užijí i dospělí. Za dvě měsíce ji vyzkoušelo již 5 000 lidí.

Autodráha je složená ze tří sekcí. „Jedna sekce naznačuje slavnou zatáčku Eau Rouge v belgickém Spa-Francorchamps, která patří k legendám v závodech Formule 1. Jezdci se musí v jedné chvíli vyrovnat s rychlostí, přetížením, a ještě se držet ideální stopy. Ta je důležitá pro výjezdy do nejdelší rovinky, kde je ideální šance pro předjíždění,“ vysvětluje Pavlíček. Dále je zde legendární Karussell ze severní smyčky v Nürburgringu, což je tradiční německá závodní dráha, poslední sekce je výjezd z tunelu na nábreží v Monte Carlu.

„Všechny sekce jsou postaveny podle originálních fotografií jednotlivých okruhů, které pocházejí ze 60. a 70. let minulého století. Na trati je také Café du Chicane, což je slavná, ale dnes již zbouraná kavárna, která stála za šikanou u výjezdu z tunelu v Monte Carlu,“ uvádí Pavlíček.

„Její zvláštnost nespočívá v délce, ale v pečlivém a jedinečném zpracování detailů okolo dráhy,“ uvádí spolumajitel hotelového resortu RELAX Michal Pavlíček. Právě tyto propracované detaily vytvářejí výjimečnost komplexu celé autodráhy.

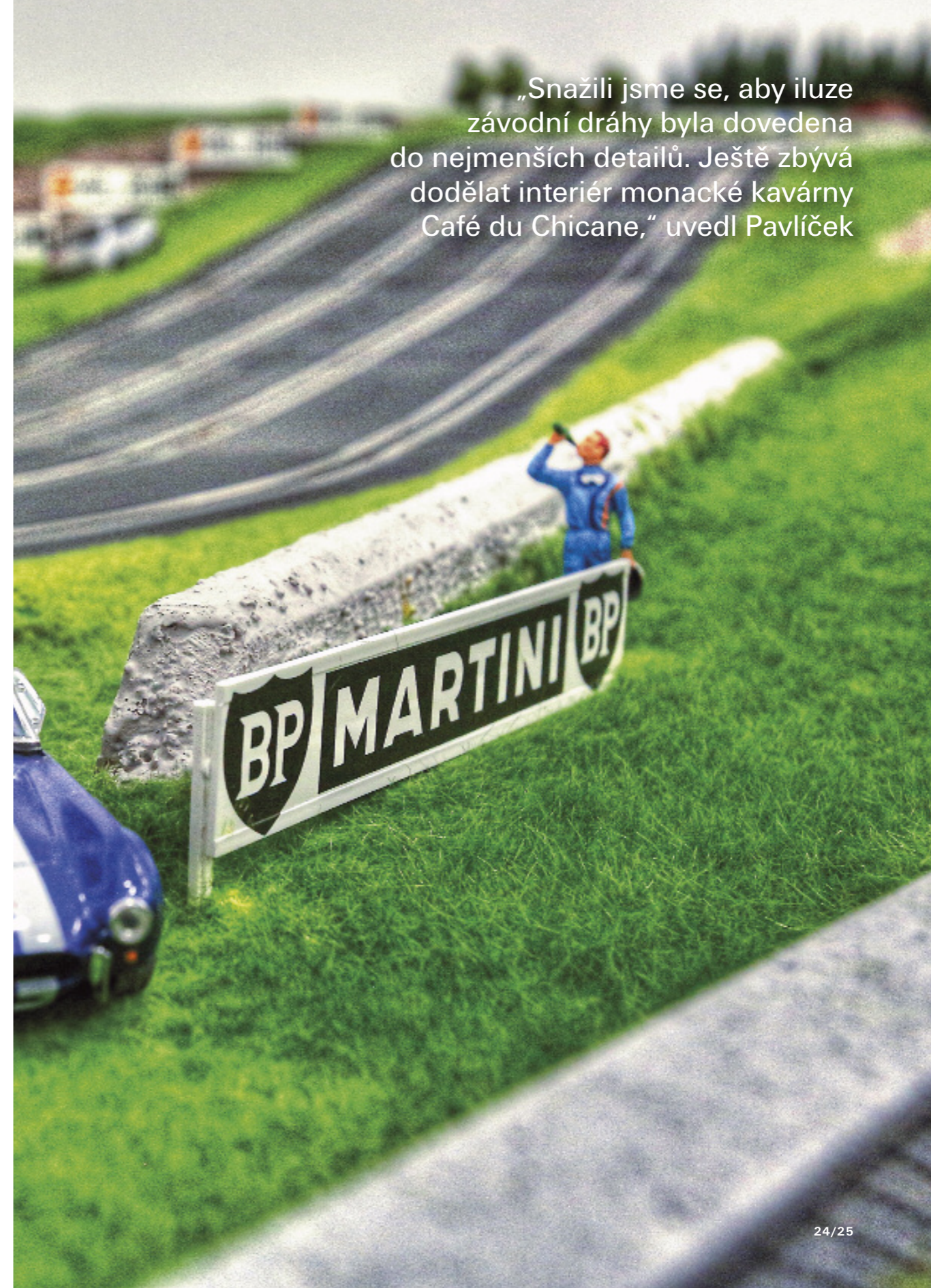
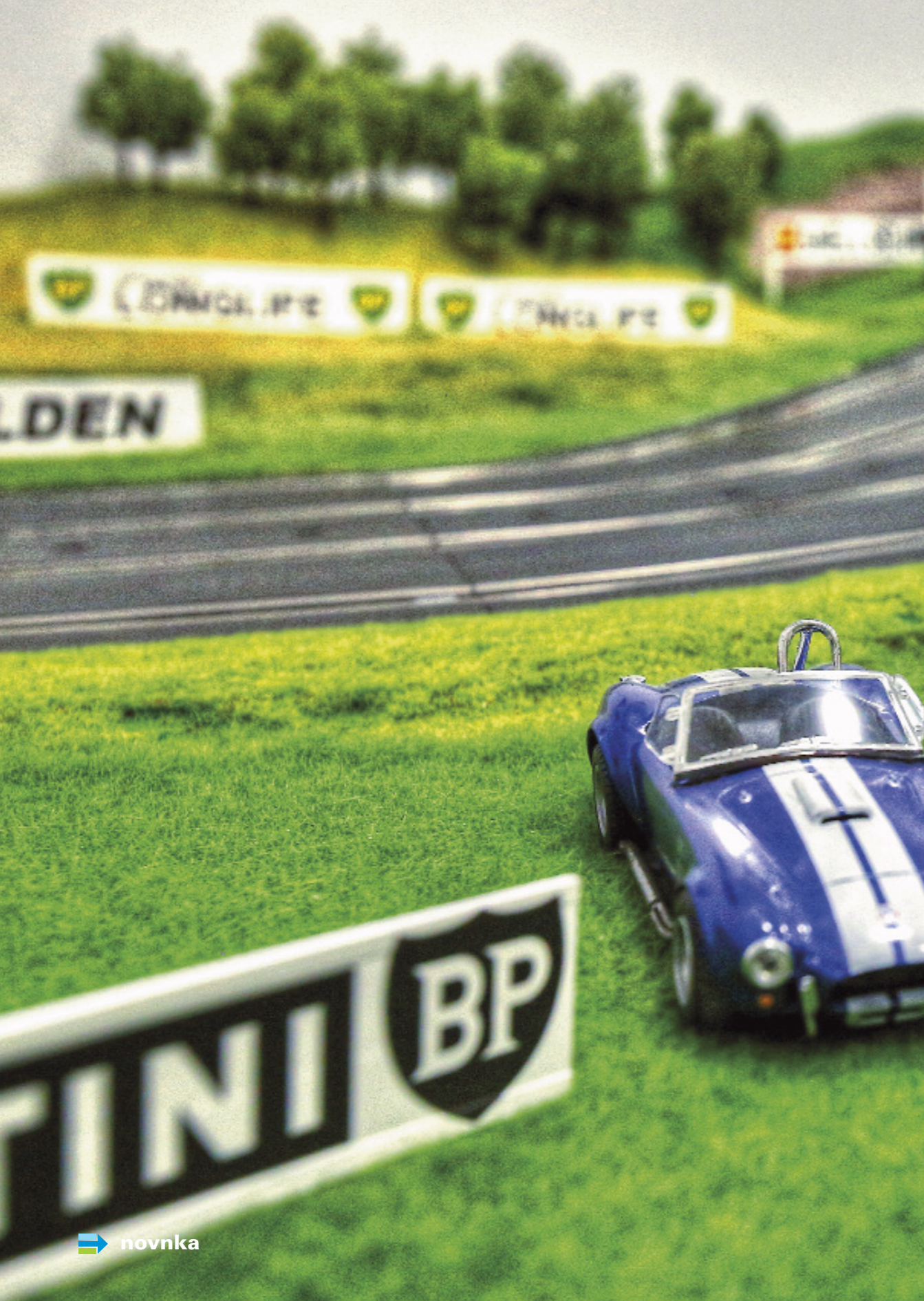
„Na moři je ukotvený člun záchranářů, který kotvil u mola v Monte Carlu. Dobové reklamy, svodidla, ba-

líky slámy, ale i jednotlivé stromy stojí tak, jak to bylo ve skutečnosti,“ doplňuje. Funguje od začátku února a za poplatek si ji mohou vyzkoušet hoteloví hosté i příchozí. Vyšla zhruba na půl milionu korun a pro opravdové fandky a fajnšmekry je zde více než 40 závodních aut od formulí přes prototypy až po Pavličkovy oblíbené jaguáry. Všechny samozřejmě stylově z 60.–70. let minulého století.

Nechybí dobový kameraman, který natáčí záběry do televizního zpravodajství. Vozidlo hasičů i nabourané a odstavené závodní vozy okolo trati. „Snažili jsme se, aby iluze závodní dráhy byla dovedena do nejmenších detailů. Ještě zbývá dodělat interiér monacké kavárny Café du Chicane,“ uvedl Pavlíček, který si stavbou této autodráhy splnil chlapecký sen. V dětství se totiž aktivně věnoval automodelářství, dokonce se také stal v roce 1975 2. vicemistrem tehdejšího Československa. K tomu je spoluorganizátorem největší setinové rally u nás s názvem South Bohemia Classic, jejímž hlavním centrem je tradičně hotel RELAX. V loňském roku v září se soutěž jela po osmé. V setinové rally nevíteží ten nejrychlejší, rozhodují orientační schopnosti a na setinu vteřiny přesné průjezdy jednotlivých testů. Loňskou téměř 420 kilometrů dlouhou trať absolvovalo 139 posádek v automobilových veteránech.

Autodráhu vyprojetovala a vyrobila plzeňská firma FAROfactory, která je pokračovatelem tradiční výroby českých autodrah ITES a později GONIO, jejichž výroba byla realizována v rámci národního podniku Koh-i-noor v jihočeských Trhových Svinech. „Beru to jako symbolický akt návratu na jih Čech. Jednotlivé základní díly autodráhy jsou téměř identické s těmi, jaké se vyráběly v 80. letech v Trhových Svinech,“ uzavírá Pavlíček.

„Snažili jsme se, aby iluze závodní dráhy byla dovedena do nejmenších detailů. Ještě zbývá dodělat interiér monacké kavárny Café du Chicane,“ uvedl Pavlíček

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA V LIPNĚ NAD VLTAVOU MĚLA TĚMĚŘ 200 INSTRUKTORŮ, NEJVÍC V HISTORII

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO LIPENSKO, S.R.O.

Až 80 instruktorů denně se v lipenském areálu stará o děti, které se zde učily lyžovat. Každý den jich je na 300. Instruktorů je celkem téměř 200, což je nejvíc v historii. Pracují zde studenti, sezónní pracovníci, ale také ti, kteří si chtějí pár dní odpočinout od psychicky náročného povolání.

V Lyžařské škole ve Skiareálu Lipno bylo tuto zimu historicky největší množství instruktorů. V evidenci vedoucího lyžařské školy Petra Chalupy je na 200 učitelů lyžování. V době jarních prázdnin, tedy největšího náporu, jich v jeden den najednou pravidelně sloužilo i 100. Jejich směna začala například v osm hodin ráno a trvala do šesti hodin do večera, což je maximální vyčerpání. V řadách lyžařských učitelů je nejvíce studentů, pro které je to velice dobře placená a příjemná brigáda. Lyžovat ale učí děti například i hajný. Mezi instruktory se také najdou i takoví, kteří přijedou učit děti lyžovat z toho důvodu, aby si oddechli od psychicky náročného povolání. Každý den se zde učí lyžovat zhruba 300 dětí.

Mezi instruktory se také najdou i takoví, kteří přijedou učit děti lyžovat z toho důvodu, aby si oddechli od psychicky náročného povolání.

„Za celý rok se zde vystřídá 13.000 dětí. Z padesáti procent se jedná o Čechy, ze dvaceti procent o Holanďany. Zbytek jsou to Němci a Rakušani. Ale měli jsme zde i Malajsijce, Izraelce, Syřany,

Čiňany,” jmenuje Petr Chalupa. „Rodiče tu nejvíce oceňují to, že děti mohou lyžovat v celém areálu zcela bezpečně. Nikdy nemůžou odejít jinudy. Jezdí k nám i bohatá klientela, které se s malými dětmi nelíbilo v Alpách,” doplňuje Chalupa.

Zdejší historickou novinkou na svahu je existence tzv. skipatrol, kteří jsou na svahu jasně odlišeni žlutými soupravami. „Úkolem je především bezpečnostní prevence v areálu. Dohled nad pořádkem na sjezdovce,” uvádí člen skipatroly Jan Malý. V případě nehody je vždy první na místě. Vyklidí prostor okolo zraněného, případně poskytne první pomoc a zavolá horskou službu, která pacienta převezve do nemocnice.

Často například napomíná rodiče, že nesmí vodit děti na sjezdovce na laně a tím bránit ostatním ve volném lyžování. Vysvětluje některým, že na sáňkách sem mají vstup zakázaný. Dělají pořádek dole u lanovky, například aby sedačky, které jedou nahoru byly plně obsazené a fronta rychle mizela.

Členové skipatroly mají předepsané milé chování, aby při domluvě nedocházelo ke zbytečným konfliktům. Skipatrola má delegovanou pravomoc, mají určitou autoritu a lyžaři ji respektují. „Když jsme něco řešili dříve než byly založené skipatroly a snažili jsme se na svahu něco dojednat tak se stalo, že mě lyžaři nerespektovali. Nebyl jsem pro ně partner k diskusi,” uvedl Petr Chalupa.

Ve skipatrole se během zimy vystřídalo pět lidí. Jednalo se o ty nejzkušenější instruktory, kteří své povinnosti při výuce lyžování, vždy na několik dní vyměnili za žlutou uniformu skipatroly.

ZÁCHRANA ZE ZAMRZLÉHO LIPNA

TEXT MILAN BUKÁČEK, PŘEDSEDA VZS ČČK ČESKÝ KRUMLOV FOTO ARCHIV MILANA BUKÁČKA

Desatero bezpečného pohybu na ledové ploše, vlastnosti ledu, vliv chladu na záchranáře, hypotermie v přednemocniční péči, způsoby postupového jištění, zásady činnosti a postupy při součinnosti s vrtulníkem při záchranné akci, využití on-line meteostanic – to jsou témata odborných přednášek spojených se záchranou z ledu, kterou na začátku února uspořádali lipenští vodní záchranáři.

➡ děje se

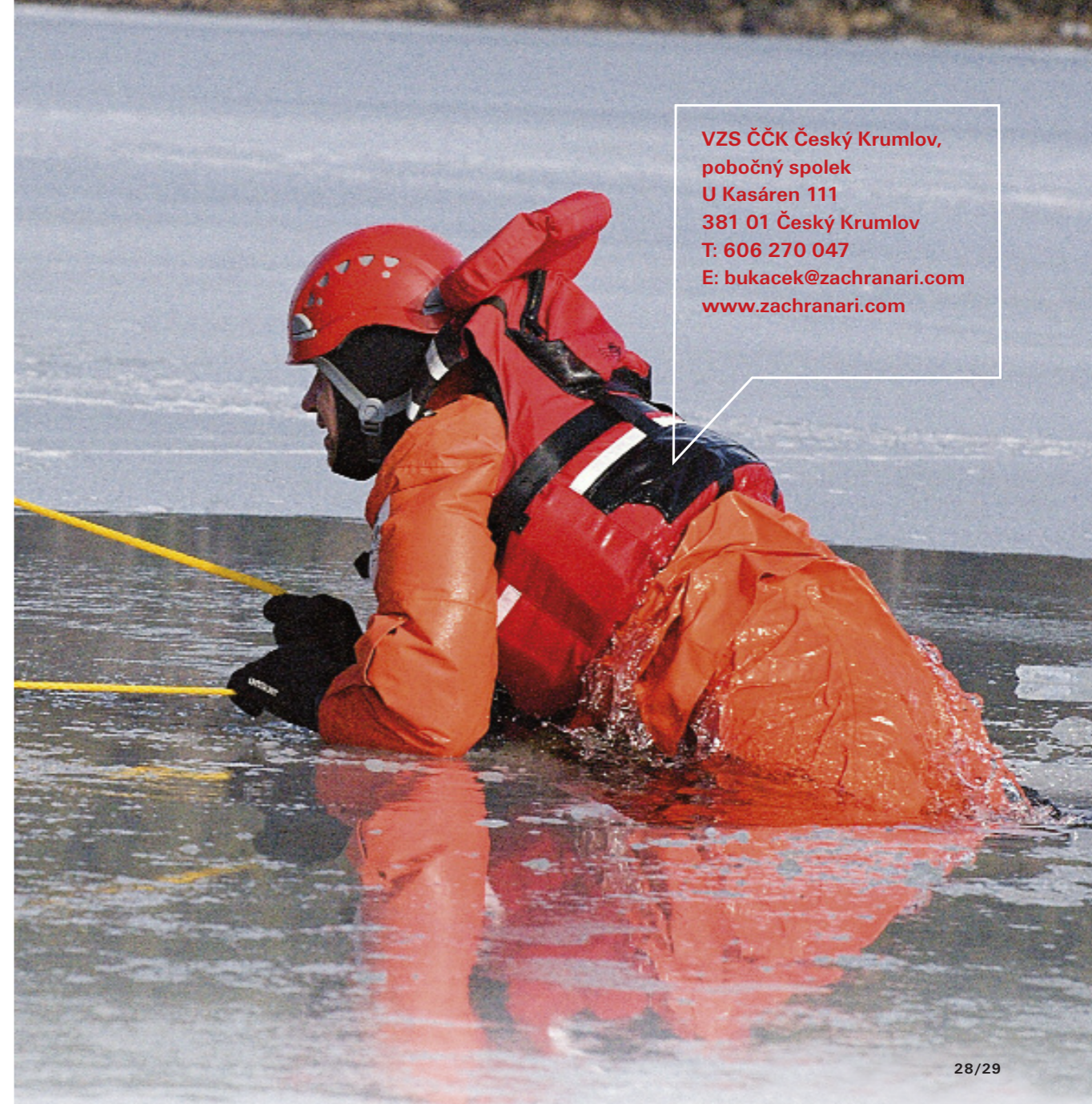
Do Výchovného centra Vodní záchranné služby ČČK v Dolní Vltavici na Lipensku se sjeli záchranáři z celé České republiky a také z Rakouska, aby si společně se zahraničními kolegy vyměnili poznatky a zkušenosti při nácviku záchrany lidského života na ledové ploše.

Praktická část semináře se konala na pláži před hotelem Racek v Černé v Pošumaví. Byla určena nejen záchranářským týmům, ale i divákům a dobrovolníkům, kteří si mohli vyzkoušet nácvik tzv. na vlastní kůži. Komentované prezentace různých technik záchrany byly obohaceny o nácvik zásahu a ukázky využití záchranářských psů.

V modelové situaci si určené týmy zvolily improvizované prostředky žebřík, lano nebo surfový plovák a v šatech provedly a předvedly v nevládném počasí úspěšně záchranu.

Organizátoři každoročně zdůrazňují důležitost prevence a zajištění bezpečnosti osob pohybujících se na ledové ploše. Ta by měla být zajištěna u všech rizikových aktivit. Mállokdo si uvědomuje vysoké nebezpečí vyplývající nejen z provozování ledového jachtingu nebo snowkitingu, ale i běžných aktivit na ledové ploše, mezi něž patří třeba bruslení.

VZS ČČK Český Krumlov,
pobočný spolek
U Kasáren 111
381 01 Český Krumlov
T: 606 270 047
E: bukacek@zachranari.com
www.zachranari.com

OLYMPIONIK UČÍ LIDI VESLOVAT A UPRAVUJE SNÍH NA SJEZDOVCE

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO VOJEN SMÍŠEK A LUDVÍK NOVOTNÝ

„Chalupa Václav“ to bude název penzionu, který v Lipně nad Vltavou provozuje stříbrný olympijský medailista ve veslování Václav Chalupa. Také tu vede navštěvovaný veslařský klub a přes zimu pomáhal jako rolbař upravovat sních pro lyžaře na sjezdovce.

Veslařský klub v Lipně nad Vltavou vede od léta minulého roku stříbrný olympijský medailista z Barcelony Václav Chalupa. K tomu tu společně s manželkou provozuje penzion, který si zde koupili.

„V létě chodíme samozřejmě na vodu, v zimě jsme chodili trénovat do tělocvičny, kde jsme měli trenažery a organizoval jsem kruhové tréninky,“ uvedl Chalupa. Veslařský klub je určený pro zájemce z řad všech generací a trénovat tak mohou jak děti, tak dospělí. Zatím je větší zájem ze strany těch dříve narozených.

„Představoval jsem si to mnohem jednodušší. Naučit se rolbu ovládat, seřídít ji, aby správně pracovala, to je práce spíše na několik let,“ uvedl Chalupa

Chalupa žije v Lipně nad Vltavou od září roku 2016, když se sem přestěhoval ze středočeských Račic.

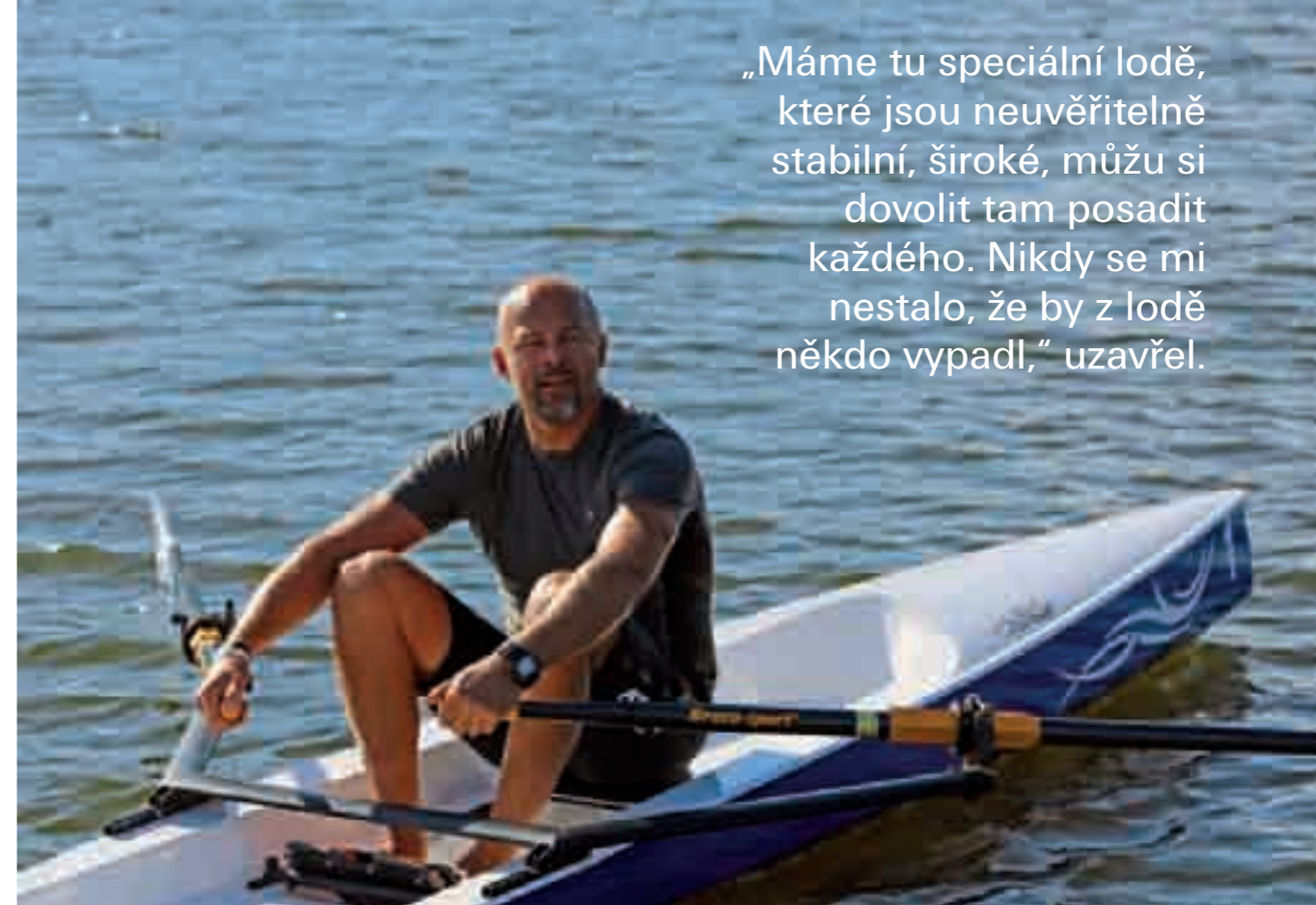
Začátek jeho lipenského angažmá je spojený s olympijským parkem Rio Lipno 2016, kde učil děti veslovat. Potom už tu zůstal. Lipno prý byla pro rodilého Jihočecha vysněná destinace.

„Já jsem to stěhování plánoval. Lipno je pro mě ideální. Mám odtud blíže do rodného Jindřichova Hradce,“ uvedl Chalupa.

Penzion Bumbálka s manželkou koupili a původně ho chtěli přestavět pro svoje potřeby, pak se ale rozhodli, že by to byla škoda. Teď je penzion, ve kterém je 18 lůžek rozmístěných do pěti pokojů, pro jeho rodinu důležitým zdrojem příjmů. Rozhodně se ale chystá změnit název penzionu na „Chalupa Václav“. „Chalupa na Lipně již existuje. Máme nedaleko od nás jmenovce pana Chalupu, který provozuje svůj penzion,“ vysvětluje.

Přes zimu si Václav Chalupa přivydělával v lyžařském areálu jako rolbař, kde pro lyžaře připravoval ideální podmínky na sjezdovce. Na směně jsou vždy dva a dohromady musí každý den upravovat 12 kilometrů tratí. „Představoval jsem si to mnohem jednodušší. Naučit se rolbu ovládat, seřídít ji, aby správně pracovala, to je práce spíše na několik let. Pak si člověk může říct, ano já jsem rolbař. Vzhledem k tomu, že se tu mění teploty téměř každý den, tak je sních pokaždé jiný,“ uvedl Chalupa s tím, že je pro něj nové zaměstnání výzva stejná jako bylo dříve veslování.

Přes léto je možné objednat si u něj výukovou hodinu formou zážitku veslováním s člověkem, který třikrát vyhrál světový pohár ve veslování. „Máme tu speciální lodě, které jsou neuvěřitelně stabilní, široké, můžu si dovolit tam posadit každého. Nikdy se mi nestalo, že by z lodě někdo vypadl,“ uzavřel.

„Máme tu speciální lodě, které jsou neuvěřitelně stabilní, široké, můžu si dovolit tam posadit každého. Nikdy se mi nestalo, že by z lodě někdo vypadl,“ uzavřel.

KDYŽ UKLIDÍTE LYŽE A BRUSLE...

TEXT A FOTO ADÉLA ČERNÁ

Zima je za námi, lyže, brusle, běžky ve sklepě nebo na půdě a my se těšíme na rozkvetlé louky. Co dělat v době, kdy se plavat nebo koupat ještě nedá? Obsahem následujícího článku jsou sporty a aktivity, které nejsou až tak tradiční nebo se právem řadí mezi relativně nové, ale stojí za to hned po zimě je vyzkoušet.

„Chopper“ pro každého

Koloběžka, „stroj“ našeho mládí, který nevyžadoval nijak velké zvláštní schopnosti nebo smysl pro rovnováhu. Koloběžky dnes ale nejsou jen fenoménem dětských partiček. Na výlet na koloběžce může vyrazit celá rodina. Že už nejste nejmladší, bolí vás klouby nebo se necítíte natolik fyzicky zdatní, abyste ujeli s celou rodinou třeba 20 km? Máte děti a víte, že se po dvou kilometrech začnou nudit nebo vztekat, že „je bolí nožičky“? Nebo jsou součástí celé rodinné výpravy senioři, kteří by koloběž už nezvládli? Pak je tu skvělé řešení doslova pro každý věk. Výhodou totiž je, že na ovládání a řízení takové elektro koloběžky nepotřebujete řidičské oprávnění, a přesto zažijete pocit s větrem ve vlasech při jízdě po dvou kolech. Vypadá tak trochu jako malý „hárlej“, ale je lehčí, výkonná, a přesto bezpečná. Pro děti jsou dostupné i malé verze a vše si můžete půjčit hned na břehu Lipna v kempu Jestřábí v Černé v Pošumaví. Krásy Lipenska tak může odhalovat na dvou kolech celá rodina. Nesporná výhoda těchto e-koloběžek spočívá v tom, že mohou i na cyklostezky, kterými je celý region hustě protkán. Snesou i náročnější terén a řídit je mohou opravdu všichni.

Surfování na ulici? Jde to!

Streetsurf původně vymysleli surfaři, kteří se nudili na břehu, když jim ve vodě už byla zima. Pohyb na něm vypadá jednoduše, dokonce jednoduchý je, ale ovládnout princip vlnění zkrátka chvíličku trvá. Odměnou vám je neuvěřitelný zážitek, při kterém si dokonce formujete postavu. Jede to do kopce, z kopce, po rovině i do zatáčky a vždycky se to vlíní. Vypadá jako podivný skateboard a má jen dvě kolečka, přesto se na něm svezete a potrénujete tělo nejen na letní surfování na vlnách, ale i zimní snowboarding. Jak již bylo řečeno, vymysleli ho přece surfaři. Na tuto zábavu vám však doporučujeme vzít také to správné vybavení. Přilba a chrániče loktů, kolen a rukou se určitě hodí nejen začátečníkům, protože na něm můžete z kopce dosáhnout až závratných rychlostí. Že vám streetsurf připadá jako zábava vhodná jen pro sportovce? A proč ne? Vždyť i z vás se po chvíli ježdění mohou stát přeborníci v surfování po cyklostezkách Lipenska. Streetsurf si hned nemusíte kupovat, v půjčovně v Jestřábí je k dispozici hned několik kousků, a když budete chtít, postará se o vás jezdec, který už zvládá i jízdu pouze na jednom kole!

nout až závratných rychlostí. Že vám streetsurf připadá jako zábava vhodná jen pro sportovce? A proč ne? Vždyť i z vás se po chvíli ježdění mohou stát přeborníci v surfování po cyklostezkách Lipenska. Streetsurf si hned nemusíte kupovat, v půjčovně v Jestřábí je k dispozici hned několik kousků, a když budete chtít, postará se o vás jezdec, který už zvládá i jízdu pouze na jednom kole!

Skiky

Brusle nebo běžky? Ani jedno, ani druhé, a tak trochu oboje. Co to vlastně skiky jsou? Jsou to terénní brusle, ale pohyb na nich je stejný, jako na běžecích lyžích. Potřebujete tedy navíc ještě hole. Skiky mají nafukovací kolečka a brzdu, která se sama aktivuje, když přenesete váhu na paty. To je obrovská výhoda, protože největším úskalím všeho, na čem jedete z kopce, je schopnost brzdit. Obvyklá otázka: „A jak zabrzdím, až pojedu z kopce?“ Vidina masakru na asfaltu není příjemná nikomu, ale s těmito bruslemi si sjezd užijete i mimo vyznačené cyklostezky. Je to opravdu bezpečné, zapomenout však helmu a chrániče doma se nedoporučuje, vždyť kdo bývá připraven, nebývá překvapen. Při sjezdu v terénu to pak platí dvojnásob.

Jednokolka

Dobrou noc... Ne, ještě se s vámi neloučím, jen tak trochu připomínám znělku Večerníčku, kde se chlapec s novinovou čapkou pohybuje na několika prostředcích po hvězdné obloze. Jedním z nich je i jednokolka. V jeho podání to vypadá snadno, ale už jste si ji někdy zkusili? Na Lipensku máte možnost si půjčit i toto unikátní jednokolo. Nácvik jízdy se doporučuje na trávníku. Přece jen, než člověk dostane ten správný cit pro rovnováhu, chvíli to trvá, ale fotky z dovolené, na kterých jedete ze samoobsluhy s pytlíkem housek a při tom si čtete noviny, vám bude na sociálních sítích kdekdo závidět. Ovládnout jednokolo totiž není samo sebou, a pokud se vám to podaří, stane se králem rovnovážného stavu.

Výlet balonem

Vznést se do oblak a sledovat krajinu jako pták... Že jste se báli létat letadlem? Pak je let balonem tím pravým řešením pro vás. Krásy šumavské přírody tak můžete pozorovat za téměř neslyšného letu nad celým Lipenskem, v případě opravdu krásného počasí se před vámi rozevře i výhled na rakouské Alpy. Pohodový výlet pro celou rodinu je ideálním řešením i pro ty, kteří zrovna nesportují, ale z dovolené na Šumavě si chtějí odnést opravdu nevšední zážitky.

Tak co tomu říkáte? Sportovat nebo užívat si na Lipensku můžete zkrátka po celý rok. Vyzkoušíte-li navíc některou z těchto nevšedních aktivit, vrátíte se domů opět o něco bohatší.

NA LIPENSKU SE NATÁČELO...

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO NABARVENÉ PTÁČE

„Ve snaze uchránit své dítě před masovým vyhlazováním Židů, rodiče posílají syna k příbuzné na venkov kdesi ve východní Evropě. Chlapcova teta však nečekaně umírá a tak je dítě nuceno vydat se na cestu a protloukat se úplně samo divokým a nepřátelským světem, ve kterém platí jen místní pravidla, předsudky a pověry. Jeho snahu o doslovné fyzické přežití ale po válce střídá jiný boj. Boj, kterého si ani není vědom, boj sama se sebou, boj o svou duši, o svojí budoucnost“ – to je krátká anotace k filmu Nabarvené ptáče, které na přelomu února a března natáčel na Lipensku a Šumavě režisér Václav Marhoul.

Záběry do filmu, který vzniká podle bestselleru jednoho z nejvýznamnějších a nejvýraznějších světových spisovatelů minulého století Jerzy Kosińskiego vznikaly i na Lipensku, například v Přední Výtoni.

Marhoul si pochvaloval mrazivé počasí i krásnou přírodu. „Přišel nám mráz a sníh, což nám absolutně vyhovuje,“ uvedl Marhoul, který je například tvůrcem válečného dramatu Tobruk. Na Lipensku

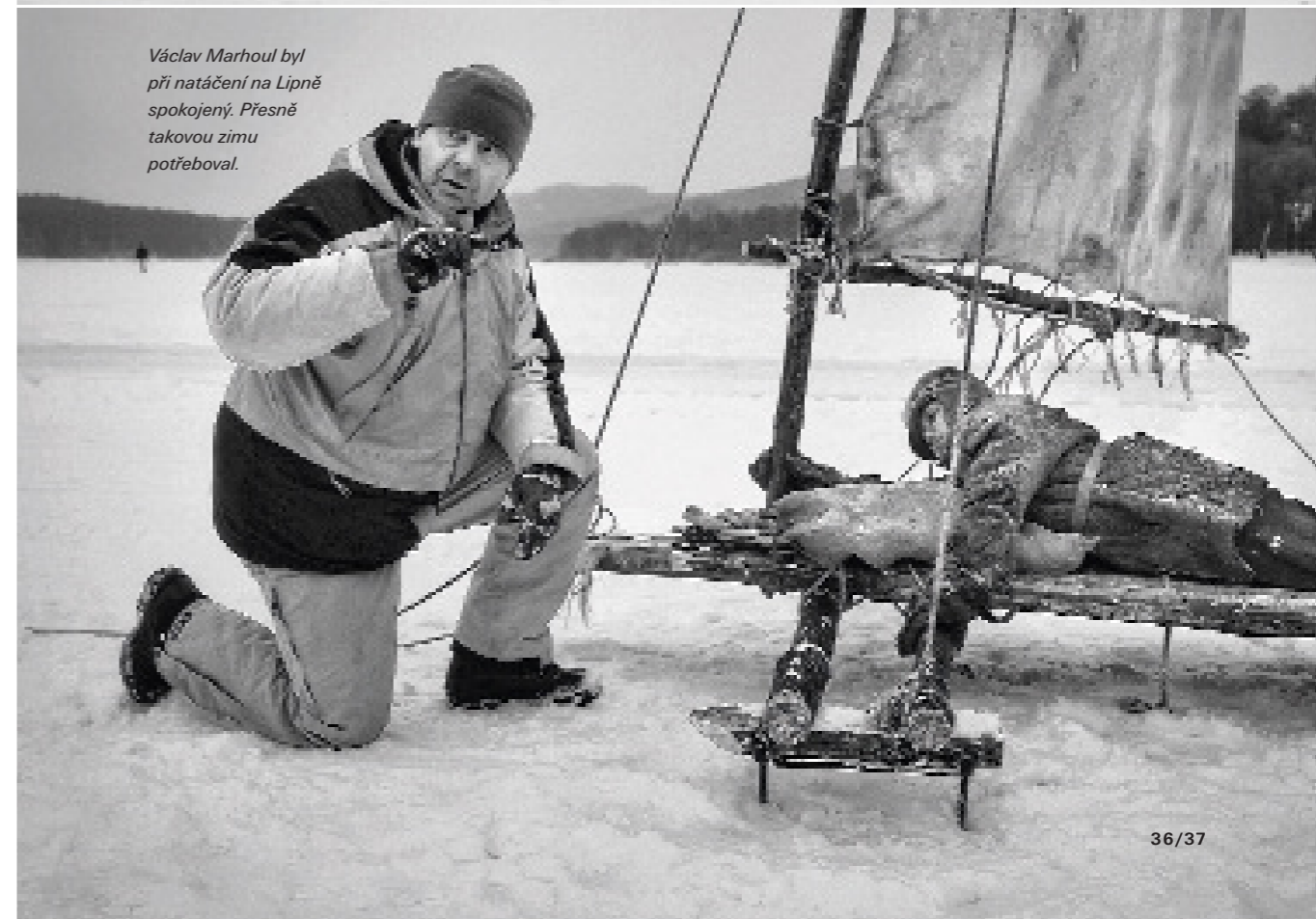
natáčel zimní scény přímo na ledu a sněhu.

Dopředu měli filmaři připravený plán B pro případ, že by Lipno nezamrzlo a nebyl by sníh. „Jeli bychom do Estonska, a kdyby ani v Estonsku nebyla pořádná zima, měli jsme plán C, že pojedeme do Norska,“ vysvětlil režisér.

Přímo na zamrzlém jezeře se natáčela scéna, kdy hlavní hrdina na malé plachetnici uniká přes ledovou pláň. V dalším obraze, který zde vznikl, se odehrál děj filmu, kdy je bezvětrí, hlavní hrdina jde ke břehu a přes led se propadne do vody. Za hlavního představitele při natáčení scén ve vodě zaskočil mladý, také desetiletý kaskadér. Jediný herec, který se lipenského natáčení účastnil, je Petr Kotlár z Českého Krumlova, desetiletý představitel hlavní role. Ten strávil například celé dopoledne ležením na plachetnici, kterou tahala čtyřkolka a za ní na šestikolce frymburských hasičů seděl kameraman s kamerou. Natáčení filmu Nabarvené ptáče skončí v červnu 2018, do českých kin by měl vstoupit v září 2019.

Za představitele hlavní role Petra Kotlára zaskakoval při lipenském natáčení asi 10letý kaskadér.

Václav Marhoul byl při natáčení na Lipně spokojený. Přesně takovou zimu potřeboval.

ZÁVOD FRYMBURSKÁ STOPA SE JEL LETOS NA JEZEŘE

TEXT A FOTO JIŘÍ MÁNEK

Letos se jel tradiční běžkařský závod Frymburská stopa po zamrzlém Lipně, tak jako to vidáme v zemích dálného severu s tisíci jezery. Kromě ledu pokryla hladinu Lipna i dostatečná vrstva sněhu, takže bylo možné strojově vypreparovat krásnou stopu pro klasiku. Pohodový závod pro celou rodinu se běžel v sobotu 3. března a účastnilo se ho osmdesát závodníků.

Frymburskou stopu pravidelně pořádá sportovní klub Atletiko Frymburk. Závod se jezdí většinou na loukách v okolí Frymburku, ale letos zima v pravý čas nadešla silné mrazy a na ledovou plochu Lipna i dostatek sněhu, takže bylo možné pustit závodníky na běžkách na jezero. Stopa byla perfektně upravená a tak si závod klasickou technikou mohli všichni vychutnat. Tratě byly 10 a 20 kilometrů dlouhé a to vše s nulovým převýšením. To znamenalo, že se celá trať jela hlavně soupaž a tak si závodníci zaposilovali zejména horní partie těla. Na tratě unikátního závodu se letos vydalo celkem osmdesát závodníků a závodnic v kategoriích dorostu a dospělých do 40 let, do 60 let a nad 60 let.

Vítězi na trati 10 km se stali:

Dorostenky: Magdalena Krejzová

(Atletiko Frymburk), **ženy do 40 let:**

Tereza Myslíková (Klub lipenských lyžařů),

ženy do 60 let: Eva Cieslarová (Větrní),

ženy nad 60 let: Lenka Horáčková (Praha).

Muži a dorostenci na 10 km: dorost: Matěj Venhoda
(Ski tým Vysočina), **muži:** Karel Pric (SPŠN).

Muži na 20 km: do 40 let: Martin Řezáč (Atletiko
Frymburk), **do 60 let:** Roman Pěsta (Lenora)

nad 60 let: Jiří Veselý (Ski klub Šumava)

**MASOPUSTNÍ PRŮVOD
NA DNEŠNÍM LIPENSKU
A JEHO SYMBOLIKA**

ZDROJ ZÍBRT, ČENĚK: VESELÉ CHVÍLE V ŽIVOTĚ LIDU ČESKÉHO, SVAZEK II. MASOPUST DRŽÍME. PRAHA: F. ŠIMÁČEK, 1910

FOTO JIŘÍ SVOBODA

Masky masopustních průvodů na Šumavě měly svůj hluboký význam a symboliku. Každá z nich plnila určitou poslání, měla svoji charakteristickou úlohu a typické chování. Celé týdny trvají přípravy a vyrazí od stavení ke stavení se starodávnými průpověďmi. Navzdory velké nouzi všech nepřijde ta veselá žebrota snad nikdy zkrátka. Chrání je stará víra, že nepřijde-li "masopustní mládenec" - mládenec je celá ta mládenecká chasa, nedoroste v létě nijaké obilí. Tam odtud, kde se prvý mládenec objeví, přichází i první bouřka. Selka strhne ze sešivaného šaškovského šatu blázna tři rudé hadrové záplaty a strčí je pod slepici na vejcích: pak jich bude habaděj. Blázni, zvaní také Hudli, nosí škrabošky s dlouhým nosem a poskakují řadou nekonečně komickými pohyby. Za nimi jdou muzikanti a husím pochodem hejtman, rychtář se špízem s nabodnutými kusy špeku, tančmajstr,

Každá maska má určitou roli a také své místo v řazení průvodu: Kobyla vždy průvod vede a ras ji zezadu popohání, za nimi jdou strakatý se ženou a turci, poté následují kominíci, slamění a židi, všichni doprovázeni říznou dechovkou.

šašek s plácačkou, robeštrégr, Moučka a další mládenci zvaní Žitnej, Vaječnej, Lněnej, kteří podle svého označení hází do košů a pytlů příslušnou hmotnou výslužku. Před každým stavením se zatančují kolečko, zvané tu Kretzl.

Celá maškara se dělí na maškara "červenou" a "černou". Červenou maškara tvoří dva červení a dva modří "turci", "laufr" také nazývaný "strakatý", "žena" a "kobyly". Po provedení obřadu žádosti o povolení u starosty obce se průvod maškar vydá na obchůzku všech stavení ve vesnici. U každého domu požádá strakatý se ženou pána nebo paní domu o dovolení pro maškara tento dům navštívit a zároveň se optají kolik a jaké písničky chtějí domácí zahrát. Maškara je od hospodáře obdarána malou finanční částkou ale hlavně pohoštěním skládajícím se především z tradičních koblih a sklenky alkoholu. A takto obejde maškara za zvuku muziky a všeobecného veselí celou obec. Navečer se celá maškara sejde v hospodě k provedení obřadu porážení kobyly. Ras přečte nad kobyloou rozsudek za domnělé i skutečné hříchy, kobyloou odsoudí a zároveň sdělí přítomným, jak bude naloženo s jejími údý a částmi jejího trupu. Po porážení kobyly celá maškara sejme čepice a vytvoří kolem kobyly kruh, muzika hraje pohřební píseň. Po chvíli zahraje muzika opět z vesela "Kobylka malá.....", kobyloa je vzkříšena sklenkou alkoholu a tím končí masopustní obchůzka. Večer se sejdou téměř všichni obyvatelé obce, i mnoho přespolních, na maškarním plese za doprovodu řízných dechovky. A opět se traduje, že kdo bude u muziky vysoko vyskakovat, tomu vyroste největší oves a bude mít velkou úrodu.

V novodobé historii je v Horní Plané masopustní tradice udržována od roku 1996 a je stále v dobré kondici

100 ZÁVODNÍKŮ SE VYDALO NA TRAŤ HORNOPLÁNSKÉ BRUSLE

TEXT VÁCLAV VOTRUBA FOTO KIC HORNÍ PLANÁ

V sobotu 3. března se na zamrzlém Lipně u pláže v Horní Plané uskutečnil tradiční bruslařský závod Hornoplánská brusle. Rodinné závody měly velký úspěch, na akci dorazilo zhruba 1 000 lidí a 100 závodníků.

Závod byl plánovaný pro všechny věkové kategorie – pro děti do 6 let v délce 100 metrů, maminky s kočárky soutěžily na trati dlouhé 250 metrů, trať pro ženy byla dvojnásobná, muži se utkali na trati dlouhé jeden kilometr a supermuži absolvovali stejně dlouhou vzdálenost, ovšem byli obtěžkáni pneumatikou, kterou táhli za sebou. Připravený byl i doprovodný program pro děti – diskotéka, ohnivá jízda na bruslích s loučemi a lampiony. Na úplný závěr si všichni užili ohňostroj.

„Atmosféra byla příjemná, určitě mohu říct, že to byl velmi povedený ročník,“ hodnotí Luděk Štěpánek z hornoplánského infocentra.

„Ohledně výsledků musím upozornit na rodinu Dzurendových, která přijela až z Brna. Josef vyhrál kategorii muži a supermuži, jeho manželka Nikola kategorii ženy. Velká gratulace! Velmi akční byla také rodina Brožů z Českého Krumlova. Závodila v kategoriích maminky s kočárky, děda a syn ve skupině dospělých mužů, a děti v kategorii do 6 let. Celkem tato rodina rekrutovala šest startujících i s miminkem,“ doplnil Štěpánek.

VELIKONOCE NA ŠUMAVĚ A NA LIPENSKU

TEXT LUCIE KOHOUTOVÁ

FOTO TRADIČNÍ SVÁTKY A RECEPTY ZE ŠUMAVSKÉ VESNICE, NAKLADATELSTVÍ DONA 2017

Velikonoce patří mezi jedny z našich nejkrásnějších svátků jara. Venku už vše krásně kvete, příroda oblékla jarní závoj a my se můžeme těšit z prvních kytiček a svěží opojné vůně rozkvetlých stromů. Kromě kraslic, pomlázek a oslav vzkříšení Ježíše Krista, znamenají Velikonoce pro všechny především příchod jarního období. Po dlouhé, tuhé šumavské zimě přichází období nového života. Probouzená příroda se chystá k novému zrození a lidem dává naději na dobrý úrodný rok.

Škaredou středou končí půst a začínají velké přípravy na Velikonoce. Také se jí říká sazometná, černá nebo smetná. Je to den, který připomíná Jidášovu zradu, tedy škaredý skutek. Sazometná proto, že se v ten den vymetaly saze z komína. Když se hospodyně v ten den škaredila, bývala škaredá každou středu v roce. V tento den bylo nutné, aby jídlo na talíři vypadalo ošklivé a na první pohled nepovedené. Jestliže se hospodyně rozhodla usmažit bramboráky nebo placky, vždy je při obracení trochu potrhala nebo přeložila. Tak vznikly trhance.

Na Zelený čtvrtek se v chalupách vařilo vše, co bylo zelené. Kopřivy, petrželka, listy pampelišek, mladý špenát a jídla z mladé jarní zeleniny. Jedná se o velmi starý zvyk převzatý z židovské slavnostní večere Pesach. Pekly se preclíky, pletence nebo škvarkové placky, které se přikusovaly k jarním polévkám. Jako jeden ze symbolů se pekly Jidáše (někdy je hospodyně pekly už ve středu, aby se na Zelený čtvrtek jedly za svítání), což je do spirály stočený váleček z kynutého těsta, který symbolizuje provaz, na kterém se oběsil Jidáš, jenž podle biblického příběhu zapříčinil Kristovo zatčení a smrt.

Na Velký pátek se držel půst. V některých krajích se toto pravidlo dodržovalo velmi striktně. Začalo se po čtvrteční snídani a půst trval až do snídane na Bílou sobotu. Ten, kdo věděl, že páteční půst nevydrží, mohl si k jídlu připravit rybu (ryba – symbol pro křesťanství, dříve se tímto symbolem prokazovali stoupenci Ježíše). Lidé, kteří rybu neměli si napekli náhražku ve stejném tvaru z bramborového nebo kynutého těsta. V době půstu bývala na stole zpravidla hustá polévka z toho, co dům dal. Například z kysaného zelí, špenátu, hrachu, zeleniny, brambor, či kmínu.

O Bílé sobotě se zvony vrátili z Říma, kam odletěly na Zelený čtvrtek. Tento den se začal v chalupách hodokvas. Hlavním pokrmem totiž byla velikonoční nádivka. Někde se jí říká velikonoční buchta, sekanina, nebo velikonoční svátek. V tento den také na stole nesměl chybět zlatavý mazanec.

Nedělním Božím hodem Velikonočním svátky většinou vrcholily. S pondělní pomlázkou děvčat se začalo až později. V každém stavení se slavnostně prostřel stůl, z kuchyně se začaly nosit buchty, mazance a maso. Hospodyně se snažily pohostit každého, kdo zavítal na návštěvu. Na Velikonoce se připravovalo maso všeho druhu. V největší míře však kůzlečí. Jinak se podávala hlavně všem dostupná drůbež, skopové, jehněčí, králíci, pokrmy z vepřového masa a uzeného. Nikdy však nesměl chybět pečený beránek. Buď masový nebo ze sladkého těsta. Masového beránka si však mohl dovolit jen málokdo.

O Velikonočním pondělí převažovaly v kuchyni pokrmy z vajec. Vajíčko se považuje se za symbol nového života a znovuzrození. Dělal se vejce plněná, smažená, dávala se do omáček, salátů a k masu. Oblíbené byly i vaječné pomazánky. Na Šumavě se vejce házela přes chalupu, aby byla ochráněna před bleskem. Někde bývaly zase často k vidění velikonoční ohně, což je pohanský zvyk, který dříve sloužil k vyhnání zimy a přivítání slunce. Oheň svými očistnými účinky měl také zajistit plodnost, růst a dobrou úrodu.

Převzato z knihy: Lucie Kohoutová: Tradiční svátky a recepty ze šumavské vesnice, nakladatelství Dona 2017

VELIKONOČNÍ ZELENÁ POLÉVKA

1 hrst špenátových listů, 1 hrst nasekaných listů kopřiv, 3 lžice másla, 1 jarní cibulka s natí, 1 vajíčko, sůl, česnek, 2 lžice kysané smetany

Na másle necháme zesklovatět cibulku, přidáme nasekaný špenát, nasekané kopřivy, promícháme s cibulkou a zalijeme vodou. Přidáme sůl a povaříme. Půlku polévky pomixujeme, vrátíme do hrnce, přidáme kysanou smetanu, utřený česnek a rozkvedlané vajíčko. Necháme už jen přejít varem, Můžeme zdobit lístky špenátu.

ROŽMBERSKÝ HOTEL RŮŽE NABÍZÍ DOMÁCÍ KUCHYNI PLNOU LECKDY ZAPOMENUTÝCH JÍDEL

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV HOTELU RŮŽE A LADISLAV RENNER

Hotel a Pupp – spojení slov, které funguje, tentokrát ale není řeč o legendárním karlovarském podniku, ale o hotelu, který v nádherném středověkém městě Rožmberk nad Vltavou provozují Miroslav Pupp a jeho dlouholetý kolega Jan Hanuš.

Komnata rožmberské šlechty, podkrovní fraucimor, komnata Perchty z Rožmberka, pivnice Petra Voka, restaurace Bílé paní. Čtenář tohoto článku se neocitl na prohlídce středověkého hradu, ale v lu-

Spoluprovozovatelé Hotelu Růže Miroslav Pupp a Jan Hanuš.

xusním, stylovém hotelu Růže, který se nachází přímo na náměstíčku v Rožmberku nad Vltavou.

„Každý pokoj je jedinečný, například ten luxusní s balkónem pro večerní posezení s výhledem na hrad Rožmberk a řeku Vltavu,“ s láskou vypráví Jan Hanuš, energický mladý muž, který hotel, jehož základy vznikly už ve středověku, provozuje více než sedm let. Zná ho ale mnohem déle, protože sem jako kuchař nastoupil již v roce 2001. Dvě sezóny poté se zde jako číšník objevil i jeho nynější kamarád a dnes kolega a spoluprovozovatel Miroslav Pupp. Společně tu pracovali až do roku 2009. Po dvouleté odmlce, kdy pomáhali „rozjet“ jednomu z kamarádů penzion Sen v Černé v Pošumaví, se sem opět vrátili. Tentokrát již jako nájemci celého provozu. „Společně zde vaříme, staráme se o chod hotelu, údržbu, v mimosezónním období samozřejmě i o recepci, takže je tak lepší možnost navázat se zákazníky bližší kontakt a více se jim osobně věnovat,“ popisuje Jan Hanuš, který je sice původem ze středočeské Roudnice nad Labem, na Krumlovsko se ale přestěhoval asi v 11 letech a nyní bydlí nedaleko Českého Krumlova v obci Kájov. Miroslav Pupp je rozený Krumlovák.

Během dne v hotelu vždy minimálně jeden z dvojice vaří, není ale výjimkou, že jsou zde oba. Cílem je udržet kvalitu jak kuchyně, tak celého provozu hotelu. A zdejší kuchyni tu mají vyhlášenou po celém Lipensku! „Kromě klasické a dnes všudypřítomné minutkové kuchyně se snažíme nabízet dostatek typických, někdy už pro restaurace zapomenutých jídel, jako je například domácí škvarková pomazánka, kočičák, bramborák, houbový kuba, knedlíky plněné uzeným masem, jídla klasická jako svíčková, guláš nebo znojemská,“ popisují oba provozovatelé.

Tyto pokrmy tu s námi vaří kuchař s již více než 40letou praxí. „Klasická jídla jsou opravdu jak od babičky. Vše má svou specifickou chuť, bez chemických přísad a ochucovadel. Snažíme se, aby měl na výběr každý,“ říká Hanuš.

A hosté kvalitu produkovanou v hotelu Růže umí ocenit především tím, že se sem zhusta vrací. Nejvíce se jim líbí klidná atmosféra celého zařízení, devizou je vstřícný přístup personálu, útulné a čisté pokoje, dobrá gastronomie a v neposlední řadě také atmosféra tohoto malého městečka. „Samozřejmě je také láká Vltava protékající pod okny hotelu, dostupnost do Českého Krumlova, Lipna nad Vltavou a vyžití s tím spojené,“ uvedl Hanuš. Rodinám s dětmi se také líbí nové dětské hřiště na přilehlém palouku.

I když má hotel se svým dlouholetým partákem Miroslavem Puppem v pronájmu, chová se k němu jako k vlastnímu. „Tento dům, který byl postavený v roce, byl původně klasickým městským domem, kolem roku 1838 byl přestavěn a vznikl zde hostinec „U Zlatého kříže“, popisuje Hanuš.

Po vysídlení německých majitelů zůstal objekt prázdný. Roku 1951 byl sice zařazen mezi památkově chráněné, ale zůstal bez využití a jeho údržbu se nikdo nestaral. Majitelé se v průběhu let střídali a objekt nadále chátral. V roce 1994 dům získala společnost IC Rožmberk nad Vltavou, spol. s r. o. Ta začala konečně konat a nechala dům opravit podle dochovaných dobových fotografií a dokumentů, kdy jej vlastnila rodina Trösterových, která dům získala v roce 1838. Dům opravila a udělala z něho hospodu „U Zlatého kříže“.

Fotografie z 19. století zdobí i interiér hotelu. „V průchodu hotelu i v restauraci Bílé paní nás provázejí staré fotografie města Rožmberk s popisky pocházející asi z roku 1890 získané od starých rodáků, ale i od známého fotografa Josefa Seidela,“ přibližuje Hanuš.

Hotel má kapacitu 13 dvoulůžkových pokojů a 1 apartmán. Na některých pokojích je i možnost přistýlky, celková kapacita je pak 46 lůžek. Starobylá pivnice Petra Voka má 55 míst, restaurace Bílé paní 66 míst a v navazujícím salónku je dalších 36 míst. Venkovní terasa nabízí posezení pro 90 osob.

Jako hlavní úkol si oba provozovatelé za cíl neustále kladou maximální spokojenost zákazníka. „Pokud jsme totiž schopni dostatečně se zákazníkovi věnovat, vše ocení a stane se jedním z mnoha spokojených klientů, kteří se sem rádi vrací. Někteří již jako domů,“ uvedl Hanuš.

ALBATROS = KOMFORT, POHODLÍ, KLID A KRÁSNÁ PŘÍRODA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV HOTELU ALBATROS

Od roku 2009 budují majitelé s důrazem na spokojenost zákazníků čtyřhvězdičkový rodinný hotel Albatros v Přední Výtoni. Klienti tu oceňují komfort, pohodlí, vybavení pokojů a polohu přímo u vody a cyklistické stezky.

Poskytnout hostům maximální komfort a pohodlí, k tomu klid a krásná příroda – to je koncepční cíl, se kterým majitelé budují hotel Albatros v Přední Výtoni. Pokoje jsou v Albatrosu velké, výhodou je, že všechny mají ve dvou patrech balkony nebo terasu s výhledem na lipenskou hladinu. K dispozici je zde 14 dvou až čtyř lůžkových pokojů a k tomu navíc dva apartmány. „Hotel je součástí rodinného podnikání. Celá rodina zde vypomáhá při větších akcích. Pocházíme z Českých Budějovic, jsme Jihočeši celým tělem i duší, a tak jsme na hotelu přítomni velmi často osobně, i když to možná někteří hosté ani netuší,“ vypráví manažerka hotelu Monika Bürgerová. Kdo sem nepřijede pouze odpočívat, ale chce aktivně poznat celé Lipensko, má si z čeho vybírat – Stezka korunami stromů, Schwarzenberský plavební kanál, in-line stezku okolo Lipna, cyklostezku, Vítkův hrádek, Český Krumlov a golfová hřiště Böhmerwald, Český Krumlov a Sterngartl, která jsou v dojezdové vzdálenosti do 30 minut autem.

„Celková atmosféra pobytu je asi hlavní důvod, proč se k nám hosté vracejí. Z recenzí je patrné, že

se nám jednoznačně dostává pochvaly za jedinečnou polohu hotelu přímo u Lipenské přehrady, vybavení pokojů, vynikající snídaně a širokou nabídku doplňkových služeb,“ doplňuje.

Zvláštností hotelu je to, že zde není standardní restaurace s nabídkou denních jídel a menu. V restauraci se ráno servírují snídaně, odpoledne a večer zde funguje bar, místo pro posezení s přáteli s nabídkou drobného občerstvení a nápojů pouze pro hotelové hosty. Hosté mají k dispozici pláž, půjčovnu sportovního vybavení – jízdní kola, segway, lodičky, a od loňského léta je nově v nabídce také paddleboard.

Ve spolupráci s golfovými hřišti GC Český Krumlov a GC Böhmerwald, která se nacházejí do 30 minut jízdy autem od hotelu, je možné zakoupit i golfové balíčky na hru či trénink s trenérem. (Více informací najdete na připravovaném serveru www.golflipensko.cz). „Protože golfové hřiště GC Český Krumlov obklopuje resort, kde se nachází rodinný minipivovar a destilérka, dokážeme našim hostům připravit nabídku komentované prohlídky technického zázemí obou výroben, vše samozřejmě doplněné ochutnávkou nápojů, které zde vyrábějí a prodávají,“ popisuje Monika Bürgerová.

Veškeré informace o hotelu Albatros najdete na www.lipno-albatros.cz.

Rodina plánuje, že přímo v Lipně bude během tohoto roku otevírat nový rodinný 5hvězdičkový apartmánový hotel. Hosté si pak budou moci vybrat, zda pobyt na Lipně stráví v klidných prostorách Albatrosu, nebo si vyberou ubytování přímo v centru dění v Lipně v apartmánovém hotelu, který bude mít vlastní podzemní parkoviště, sluneční terasu s vířivým bazénem, vířivkou a saunu. „Vše opět budujeme s důrazem na pohodlí a spokojenost našich hostů,“ uzavírá Monika Bürgerová. Více informací o připravovaném projektu pro Vás připravujeme na www.jbxlipno.cz.

10 důvodů, proč se sem hosté vracejí

- 1** Hotel se nachází přímo na břehu a Lipenské přehrady, nedaleko cyklo a in-line stezky a areálu letních sportů, kde je k dispozici multifunkční sportovní hřiště s možností zahrát si tenis, nohejbal a další sporty.
- 2** Z každého pokoje je fantastický výhled na Lipno a farní kostel sv. Filipa a Jakuba, který stojí uprostřed vesničky nedaleko hotelu.
- 3** Naším hostům je k dispozici hotelové wellness – sauna, venkovní vířivá vana a luxusní masážní křesla.
- 4** V zimě je hostům k dispozici lyžárna, v níž se lyžáky i boty usuší a vyhřejí do dalšího dne. V létě je tu možné uschovat vlastní kola v hotelové garáži. Sportovní vybavení jako kola, segway, loďku či paddleboard hostům také rádi zapůjčíme. V hotelu jsou také k dispozici kulečnický, stolní tenis, fotbálek a dětské hřiště.
- 5** Snídaně podávané formou teplého a studeného bufetu. Vybíráme vždy minimálně tři druhy pečiva včetně sladkého. Každý den připravujeme vajíčka, nabízíme čerstvou zeleninu, ovoce, mléčné výrobky a spoustu dalšího. Hosté si mohou vybírat bez omezení.
- 6** Oceníte výhled z naší restaurace, která je hotelovým hostům k dispozici pro odpolední a večerní posezení, objednání vybraných nápojů a drobného občerstvení, pokud zrovna nechcete odpočívat v pokoji nebo podnikat večerní procházky po břehu Lipna.
- 7** Každý pokoj je vybavený částečně zařízeným kuchyňským koutem – malou ledničkou, mikrovlnkou, varnou konvicí a také nádobím.
- 8** Do 20minutové dojezdové vzdálenosti jsou od nás dvě lyžařská střediska – Lipno, Sternstein. Na Hochficht se dostanete do 40 minut. Vyrazit na běžky můžete hned od našeho hotelu, dále můžete využít nabídky skvěle připravených tratí na Schönebenu (30 min autem) nebo mezi Lipnem a Frymburkem.
- 9** U hotelu je k dispozici pláž s lehátky, na veřejnou je to jednu minutu chůze. V těsném sousedství hotelu je půjčovna vybavení pro letní sporty, Jezerní cyklo a in-line stezka začíná přímo u hotelu, další cyklostezky najdete jak na české, tak i hornorakouské straně.
- 10** V neposlední řadě hosté nejvíce oceňují absolutní klid v okolí hotelu, především pokud si chtějí odpočinout od ruchu města či večerního korzování ostatních návštěvníků Lipenska pod svými okny.

ZAČÍNÁ 21. NOVODOBÁ PLAVEBNÍ SEZONA NA SCHWARZENBERSKÉM PLAVEBNÍM KANÁLU

TEXT A FOTO ING. HYNEK HLADÍK – PLAVEBNÍ ŘEDITEL

Od 18. května čeká milovníky historie, folkloru a Šumavy bohatý program na Schwarzenberském plavebním kanále. Začíná již 21. novodobá plavební sezóna.

V květnu začne 21. plavební sezóna na Schwarzenberském plavebním kanále, která je spjata s prachatickým souborem Libín S-Prachatice. Nejprve slavnostním zahájením v Prachaticích 18. května, o den později již se koná první symbolické plavení dříví na Jeleních Vrších, které leží nedaleko Stožce na samém okraji území, kde se o rozvoj turistického ruchu stará Turistický spolek Lipenska.

V čem bude jiný? V čem bude tradiční? Na co se můžeme těšit? Jakési shrnutí do několika vět představuje plavební ředitel Hynek Hladík z Prachatic, který program celé plavební sezóny skládá a řídí.

Krátké shrnutí historie plavení dříví na Šumavě: 28. dubna 1789 napsal schwarzenberský inženýr Joseph Rosenauer Janu Nepomukovi I. knížeti ze Schwarzenbergu zprávu o započetí příprav stavby Krumlovsko-vídeňského kanálu: „Protože již roztál sníh v revíru Svatý Tomáš, kde se navrhuje začít s pracemi v délce 994 sáhů ještě před příchodem c. k. dvorní komise, odjedu tam 29. tohoto měsíce, abych provedl nivelování a zahájil 4. května s 80 lidmi práce.“

Začala stavba plavebního kanálu, který propojil povodí Vltavy s povodím Dunaje a umožnil plavení dříví z rozsáhlých dosud prakticky nevyužitých lesů schwar-

zenberského panství Český Krumlov do císařského hlavního města Vídně. Za dalších zhruba 100 let bylo pak do Vídně dopraveno plavebním kanálem téměř osm milionů prostorových metrů dřeva. Později plavební kanál dostal jméno po významném jihočeském šlechtickém rodu – Schwarzenberský.

S přechodem topení ze dřeva na uhlí skončila v roce 1891 vídeňská plavba, o sedmdesát let později skončilo i plavení z horní části plavebního kanálu k Vltavě.

Nová doba plavebního kanálu začala v osmdesátých letech 20. století s počátkem rekonstrukcí plavebního kanálu, které v roce 1998 umožnily provádět ukázky plavení dříví.

U jejich začátku stál prachatický folklorní soubor Libín-S Prachatice, který přišel s hranice překračujícím projektem Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanále, který vstupuje do 21. ročníku.

Program Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanále 2018:

18. 5. 2018 – park Parkán Prachatice: zahájení 21. novodobé plavební sezóny s folklorním vystoupením.

19. 5. 2018 – Jelení Vrchy: pokračování zahájení 21. novodobé plavební sezóny: setkání s pohádkami z obou stran Šumavy, setkání s folklorem, úhrada nájemného za skulpturu Strážce, setkání s plavením dříví.

10. 6. 2018 – u potoku Schrollenbach (A): setkání s hornorakouským folklorem, ukázka plavení dříví.

21. 7. 2018 – Jelení Vrchy: 3. Hiršperská slavnost – program ve spolupráci se spolkem Svobodný Hiršperk: setkání s folklorem, setkání s plavením dříví, přednášky.

01. 8. 2018 – mezi Zadní Zvonkovou (CZ) a Sonnenwaldem (A): setkání s hornorakouským folklorem, ukázka plavení dříví.

19. 8. 2018 – Jelení Vrchy: Jelenovršská slavnost se setkáním s pohádkami z obou stran Šumavy, setkáním s folklorem a setkáním s plavením dříví.

25. 8. 2018 – Rosenauerova kaplička u Jeleních Vrchů – setkání s modlitbou při poutní mši svaté.

08. 9. 2018 – u Rosenauerova pomníku nedaleko bavorských hranic: položení kytice lesního kvítí u Rosenauerova pomníku, setkání s plavením dříví

15. 9. 2018 – u hraničního potoku Ježová / Iglbach (CZ/A): závěr 21. plavební sezóny se setkáním s folklorem a ukázkou plavení dříví.

Projekt Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanále je podpořen z prostředků Evropské unie – Interreg – Fondu malých projektů Rakousko – Česká republika.

Bližší informace na www.schw-kan.com

HOTEL BARBORKA – PŘEDNÍ VÝTOŇ – RÁJ NA LIPNĚ?

TEXT EVA BITTNEROVÁ A KOLEKTIV HOTELU BARBORKA FOTO ARCHIV HOTELU BARBORKA

Eva Bittnerová spoluprodukuje hotel Barborka od roku 2000. Tehdy to byl jen malý penzion o 6 pokojích a s restaurací. Nyní si tu mohou hosté vybírat z 50 lůžek, v luxusně zařízené restauraci je 120 míst. Lidé tu nacházejí klid, milý personál a dobrou kuchyni.

Na pravém břehu Lipenské přehrady najdete velmi klidné místo. Jedná se o malou obec Přední Výtoň a v ní hotel Barborka, který dnes patří v Přední Výtoni mezi největší. Nachází se v přední části obce, jen 6 kilometrů od přehradní hráze.

Kdysi dávno ještě před druhou světovou válkou se jmenovala Vorder Heuraffl. Odjakživa zde žili dřevaři, zemědělci a drobní řemeslníci. Nad obcí v údolí Vltavy se vyjímala romantická zřícenina hradu Vítkův kámen. Na ni mířily každé léto skupiny turistů. Samotnou ves tvořilo 83 roztroušených chalup a usedlostí. Žilo zde 541 obyvatel německé národnosti a další stovky žily v mnoha okolních samotách.

Nad obloukem Vltavy se vyjímala farní kostel sv. Filipa a Jakuba s budovou bývalého kláštera.

Po komunistickém převratu v r. 1948 se obec dostala do blízkosti zakázaného pohraničního pásma. Obávané dráty se táhly doslova za kopcem. Čas se tady v území nikoho a jen pět km od „nepřátelské“ rakouské hranice doslova zastavil. Celých 40 let sem byl zakázán vstup. O existenci vesnice na konci světa téměř nikdo nevěděl.

Změnu přinesl až listopad 1989. Přední Výtoň se ale nestala oblíbeným turistickým centrem ze dne na den. Trvalo to celé roky, než zde vyrostly nové hotely a než byly zřízeny penziony a nejrůznější formy ubytování. Museli se zde objevit podnikaví lidé, kterým nechyběla odvaha a chuť začít něco nového.

A tady již začíná příběh hotelu Barborka, který se turistům se svojí zahradní restaurací doslova staví do cesty.

Jak vznikl hotel Barborka vypráví majitelka hotelu paní Eva Bittnerová.

Celá historie hotelu začíná v roce 2000, když jsme se jednou v zimě vydali s partou kamarádů ze Slupečného, kde jsme měli chalupu, na běžky na sv. Tomáše. Ve Výtoni jsme míjeli tehdejší penzion Barborka a zjistili, že je na prodej. Tehdy jsme právě hledali nějaký malý penzion, který bychom koupili. Protože jsme chtěli pryč z Českých Budějovic, rozhodnutí koupit Barborku bylo impulsivní a velmi rychlé. Následovala řada akcí, celková rekonstrukce, stěhování na Slupečnou, prodej domu v Českých Budějovicích. V roce 2001 jsme otevřeli a začali s provozem. Tehdy jsme měli k dispozici 6 pokojů a restauraci. Po 5 úspěšných letech jsme se rozhodli přikoupit okolní zahradu se starou kovárnou, kterou jsme zbourali a přistavěli novou část.

V současné době máme 50 lůžek, 120 míst v restauraci a spoustu stálých hostů, kteří se k nám rádi vracejí, protože u nás nacházejí klid, milý personál, dobrou kuchyni.

Snažíme se neustále zlepšovat nejen prostředí, ale i služby, což je dnes při nedostatku kvalitního personálu stále těžší. Přesto se nám to zřejmě daří, protože čím dál tím víc hostů přijíždí opakovaně a jsou u nás rádi. My z toho máme samozřejmě radost. Na naše nové hosty se těšíme a slibujeme kvalitní služby, milý personál a výbornou kuchyni.

NA MEDVĚDÍ HORU PŘES ČERTOVO KOPYTO A GODOŠOVU POUSTEVNU

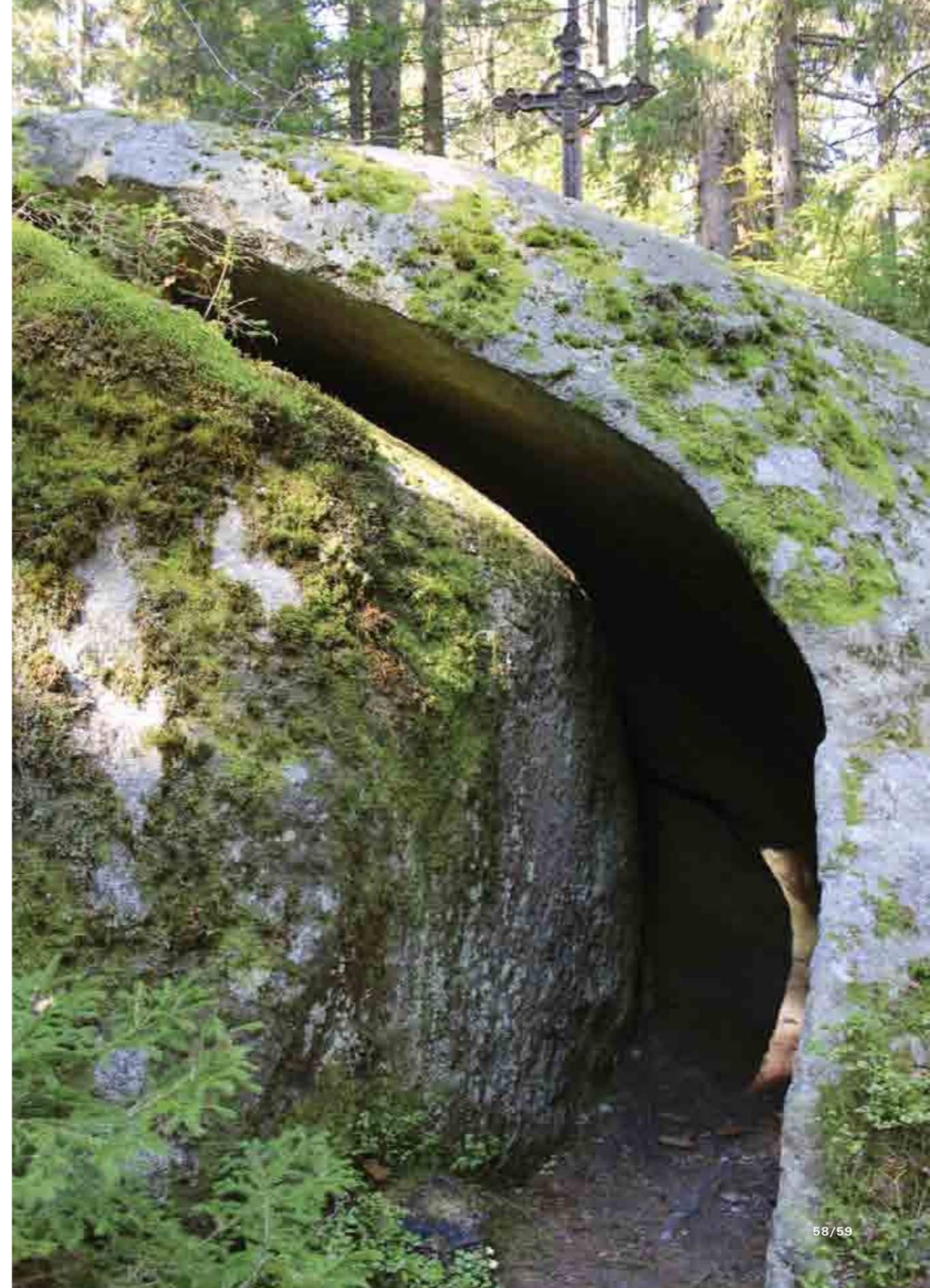
TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

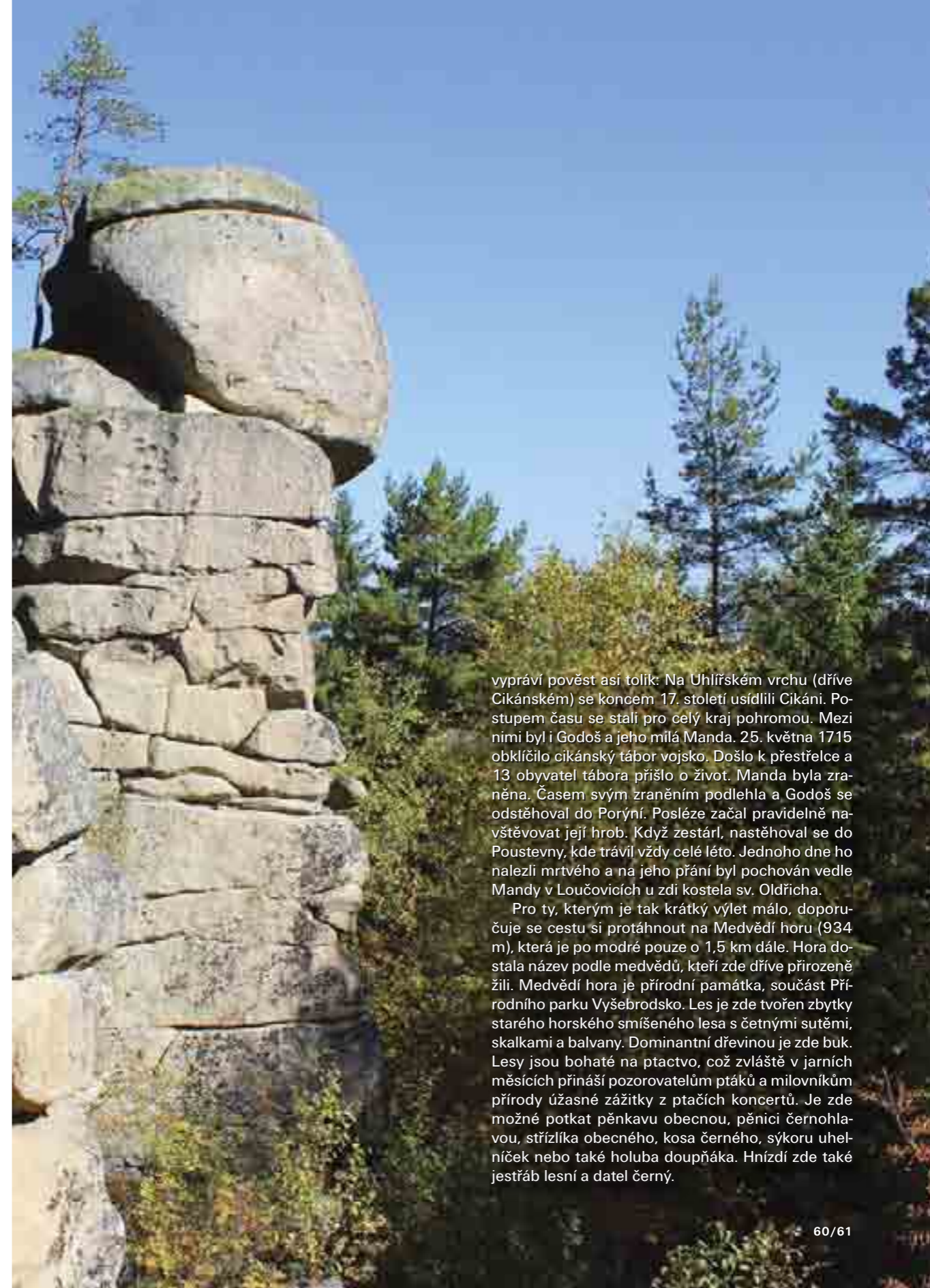
Jedním z méně navštěvovaných turistických cílů v okolí lipenské přehrady, ale s o to zajímavější a barvitější historií, jsou blízko sebe ležící Čertovo Kopyto, Godošova poustevna a Medvědí hora. Jsou součástí Přírodního parku Vyšebrodsko a rozhodně stojí za pěší výlet, který dohromady není delší než 6 kilometrů.

Čertovo kopyto je zajímavý skalní útvar, který dostal svůj název podle tvaru nejvyšší části skály, která opravdu připomíná kopyto. V okolí jsou další četné skalní útvary, takže milovníci geologie a lezení po kamenech si zde přijdou na své. Někdy je místo také nazýváno Cikánský hrad, což má souvislost s pověstmi o loupeživé bandě Cikánů, kteří se zde pohybovali. Cestou do kopce se vám při pohledu zpět

mezi stromy naskytá krásný výhled na Lipenskou nádrž i na Lipno nad Vltavou. K Čertovu kopytu nejlépe dorazíte po modré značce z hráze lipenské přehrady. Nejsou to ani dva kilometry. Přímo u hráze je parkoviště, na němž je možné nechat auto.

Cestu si nezapomeňte prodloužit o pár set metrů a navštivte také Godošovu poustevnu, kde koncem 17. století žil cikánský poustevník Godoš. O poustevně

vypráví pověst asi tolik: Na Uhlířském vrchu (dříve Cikánském) se koncem 17. století usídlili Cikáni. Postupem času se stali pro celý kraj pohromou. Mezi nimi byl i Godoš a jeho milá Manda. 25. května 1715 obklíčilo cikánský tábor vojsko. Došlo k přestřelce a 13 obyvatel tábora přišlo o život. Manda byla zraněna. Časem svým zraněním podlehla a Godoš se odstěhoval do Porýní. Posléze začal pravidelně navštěvovat její hrob. Když zestárl, nastěhoval se do Poustevny, kde trávil vždy celé léto. Jednoho dne ho našli mrtvého a na jeho přání byl pochován vedle Mandy v Loučovicích u zdi kostela sv. Oldřicha.

Pro ty, kterým je tak krátký výlet málo, doporučuje se cestu si protáhnout na Medvědí horu (934 m), která je po modré pouze o 1,5 km dále. Hora dostala název podle medvědů, kteří zde dříve přirozeně žili. Medvědí hora je přírodní památka, součást Přírodního parku Vyšebrodsko. Les je zde tvořen zbytky starého horského smíšeného lesa s četnými sutěmi, skalkami a balvany. Dominantní dřevinou je zde buk. Lesy jsou bohaté na ptactvo, což zvláště v jarních měsících přináší pozorovatelům ptáků a milovníkům přírody úžasné zážitky z ptačích koncertů. Je zde možné potkat pěnkavu obecnou, pěnici černohlavou, střízlíka obecného, kosa černého, sýkoru uhelníček nebo také holuba doupňáka. Hnízdí zde také jestřáb lesní a datel černý.

SOUMAŘI A ZLATÁ STEZKA

TEXT A FOTO ING. HYNEK HLADÍK

Zlatá stezka je souhrnný zažitý název pro systém středověkých obchodních cest, které překračovaly šumavské hvozdy a spojovaly Čechy s Podunajím. Důležitá část, hned ta nejstarší, tedy nejdéle používaná, protínala také území Lipenska. Kdo se chce vydat po trase Zlaté stezky, může vystartovat od Soumarského mostu, kde je začátek naučné stezky.

Šumava byla po tisíciletí zelenou těžko prostupnou hradbou hor, pralesů, močálů. Byla skutečnou hradbou, která chránila českou kotlinu před útoky z Podunají a naopak. Přesto odedávna procházeli Šumavou především obchodníci, kteří přenášeli či převáželi zboží, kterého se na druhé straně nedostávalo. Významným zbožím, které se přes Šumavu dopravovalo z jihu na sever, byla sůl, která se těžila na severním okraji Alp, v Halleinu, Berchtesgaden u či Reichenhallu, ale také exotické koření, drahé látky, benátské sklo a další luxusní předměty. Obráceným směrem se vozilo obilí, ale také slad, chmel, med, máslo, sýry, pivo, kožešiny, pálenka či jantar až od Baltského moře. Jednou z nejvýznamnějších šumavských obchodních stezek byla Zlatá stezka, dříve také nazývaná Česká.

Nejstarší trasa Zlaté stezky vedla až do 14. století z Pasova a Waldkirchenu přes dnešní Haidmühle, dále podél Studené Vltavy až k soutoku s Teplou Vltavou k osadě Pěkná nedaleko Stožce, přes Horní a Dolní Sněžnou, Sv. Magdalenu, Zbytiny, Sviňovice, Fefry (Libínské Sedlo) do Prachatic.

Díky změně klimatu a rozšíření nebezpečných rašelinišť především v oblasti soutoku Teplé a Studené Vltavy (Mrtvý luh) vedla Zlatá stezka před rokem 1359 z Pasova a Waldkirchenu přes Grainet a vrch Haidel, České Žleby, Soumarský most, Volary, Blažejovice, Fefry (Libínské Sedlo) do Prachatic.

Po úzkých stezkách mohli soumaři a jejich koně kráčet v karavanách jen po jednom za sebou. Po denním pochodu dlouhém 20 až 25 kilometrů musely karavany někde přenocovat. Proto v pravidelných vzdálenostech mezi Pasovem a Prachaticemi vznikla na trase soumarská sídliště Waldkirchen a Volary. Nocleh bylo možné najít v dalších soumarských osadách. Podél stezky se nacházela napáječka pro zvířata, například České Žleby, dříve také nazývané České Žleby či České Trouby.

Doprava po Zlaté stezce měla dva významné

vrcholy – v době lucemburské, tedy ve 14. století, a v době rožmberské – v 16. století. Po vstupu Habsburků na český trůn přicházela postupně omezení obchodu s pasovskou solí, rakouská císařská rodina měla svoje zdroje soli v hornorakouské a štýrské Solné komoře, pasovská sůl byla konkurencí. Mandátem císaře Josefa I. z roku 1706 byl veškerý dovoz cizí soli zcela zakázán. Slavná Zlatá stezka tak jako významná obchodní stezka skončila.

V paměti místních ale zůstala, a tak po staletích najdete ulice Zlatá stezka, Soumarská apod. nejen v českém, ale za hranicemi i v německém jazyce.

V roce 1969 se v Prachaticích k připomenutí slavné historie poprvé konaly Slavnosti Zlaté stezky. Podruhé se konaly až o mnoho let později – v roce 1991, od té doby se pravidelně opakují.

Po otevření československých státních hranic se mohla rozvíjet spolupráce mezi českými a bavorskými obcemi a městy. V roce 1992 si waldkirchenští a grainetští občané poprvé připomněli historii soumarským tažením z Waldkirchenu do Grainetu. Roku 1999 táhla karavana soumarů z Pasova do Prachatic, procházela tedy přes hraniční mostek přes Mechový potok, přes České Žleby, Soumarský most a Volary.

Historicky nejdelší soumarské tažení proběhlo v roce tisícího výročí Zlaté stezky – v roce 2010, kdy se soumaři vydali až k solným pramenům v Reichenhallu, aby pak čerstvě uvařenou sůl přenesli k řece Salzach a stejně jako před staletími ji vezli na lodích do Pasova. Z Pasova pak šli přes Waldkirchen, Grainet, Volary do Prachatic.

V roce 2016 slavili waldkirchenští, grainetští, volarští a prachaticí občané 20. výročí vzájemné spolupráce. A soumaři šli opět z Waldkirchenu až do Prachatic. Od hranic u Mechového potoka doprovázela soumary skupinka ozbrojenců z hradu Kaltenstein. V Českých Žlebech přivítala soumary

starostka obce Stožec Drahomíra Stanžovská, obec pro ně přichystala občerstvení.

Naposledy se členové Soumarského spolku vydali přes hranice za krásného podzimního počasí 15. října 2017. Nebylo to další soumarské tažení, ale soumarský vandr – ze stožeckého nádražička se čeští a bavorští soumaři v civilu vydali Stožeckými loukami ke Stožecké kapli a pak na posezení v hospůdce v Dobré.

Kdo by se chtěl na Lipensku – od Stožce po Rožmberk – vydat po stopách Zlaté stezky, může vyjít od Soumarského mostu po naučné stezce „Zlatá stezka“. V terénu najde v dlouhých lesních úsecích mělké úzké úvozové cesty vyšlapané po staletí soumary.

PŘED 60 LETY SE PŘEDČASNĚ NAPUSTILO LIPNO. ČESKÝ KRUMLOV TÍM ZACHRÁNILO PŘED POVODNÍ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV MARIE TALAFOUSOVÉ

Vodní nádrž Lipno, nebo také „jihočeské moře“, má za sebou šedesát let od svého předčasného napuštění. K němu došlo 17. února 1958, přehrada tím zachránila Český Krumlov před povodňovou zkázou. S rozlohou 4 870 hektarů Lipno dosud zůstává největší vodní plochou v Česku.

Pravidelně se opakující záplavy vedly české úřady už v poslední dekádě 19. století k myšlence vybudovat na horním toku Vltavy vodní díla, která by ochránila krajinu níže po proudu. V roce 1899 představil zemský stavební rada Jan Jirsík velkorysý plán na vybudování soustavy trojice menších přehrad nad dřevařskou osadou Lipno. Zůstalo ale jen u odvážného plánu, protože majitelé pozemků odmítali svoji půdu vodohospodářům poskytnout. Obyvatelé nedalekého Frymburku dokonce sepsali petici adresovanou vídeňskému místodržitelství, v níž vyslovili obavu, že v souvislosti s výstavbou by

přišlo do regionu značné množství „morálně pochybných lidí“.

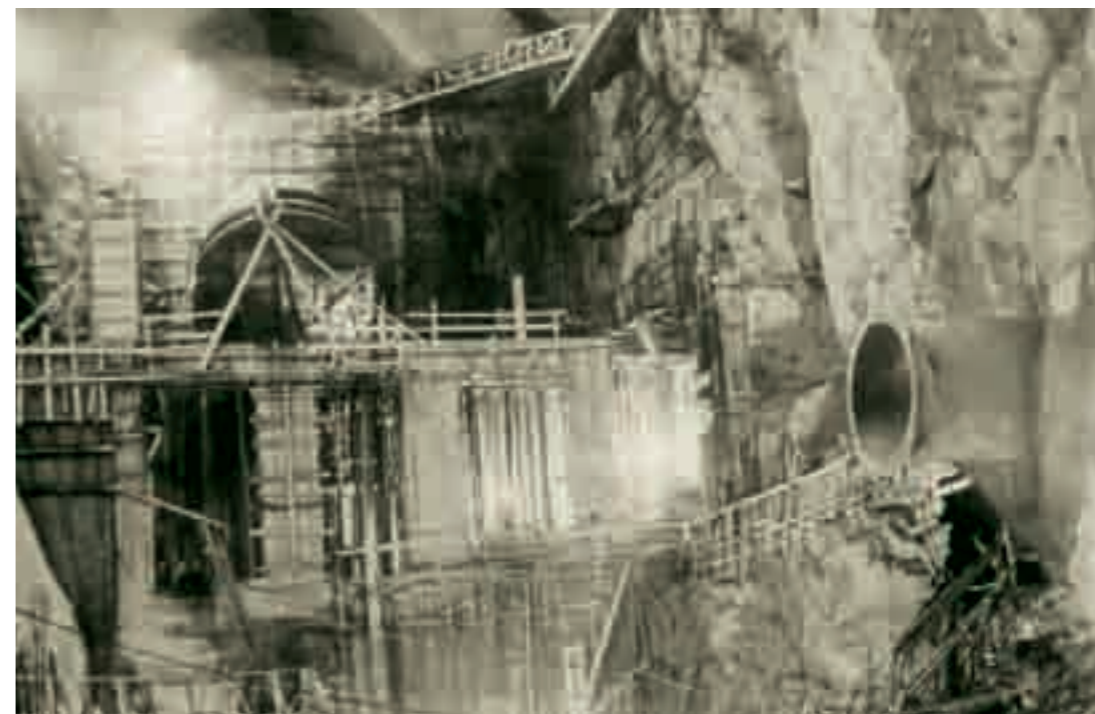
Plány na stavbu vodního díla znovu ožily těsně po skončení druhé světové války. O realizaci vodního díla u obce Lipno rozhodlo ministerstvo techniky v dubnu 1946. Stavba měla doplnit tři již existující přehrady takzvané Vltavské kaskády. Kromě ochrany před velkou vodou měla sloužit i k výrobě elektřiny a zajištění vody pro průmysl. Výstavbě přehrady paradoxně napomohl i poválečný odsun, protože s odchodem německého obyvatelstva odpadla debata o vyrovnávání majetkových vztahů. Řada domů byla neosídlená a vypadaly trochu jak ruiny.

Vlastní projekt stavby schválily už komunistické úřady v roce 1952. Jeho autor, společnost Hydroprojekt Praha, navrhl postavit dvojici na sebe bezprostředně navazujících nádrží a obě vodní díla, Lipno I a Lipno II, paralelně rostla mezi lety 1952 až 1958. Na území, které mělo tvořit dno budoucí nádrže, muselo být rozebráno přes 530 objektů, řadu dalších staveb srovnaly se zemí buldozery. Před vodou musely ustoupit nejen domy, ale i několik silničních mostů a na nové místo se přestěhovaly také hřbitovy ve Frymburku a Dolní Vltavici.

Napuštění bylo původně plánováno od 1. března 1958, ale vinou prudké oblevy na šumavských svazích se nádrž předčasně napustila o čtrnáct dní dříve – 17. února 1958. Pro zemní těleso to byla zatěžkávací zkouška, kterou přežilo bez újmy. Tehdy ještě nedostavěná přehrada naplnila svoji úlohu a zachránila Český Krumlov před ohromnou povodní. Zachytila asi sto padesát tisíc až dvě stě tisíc kubíků vody.

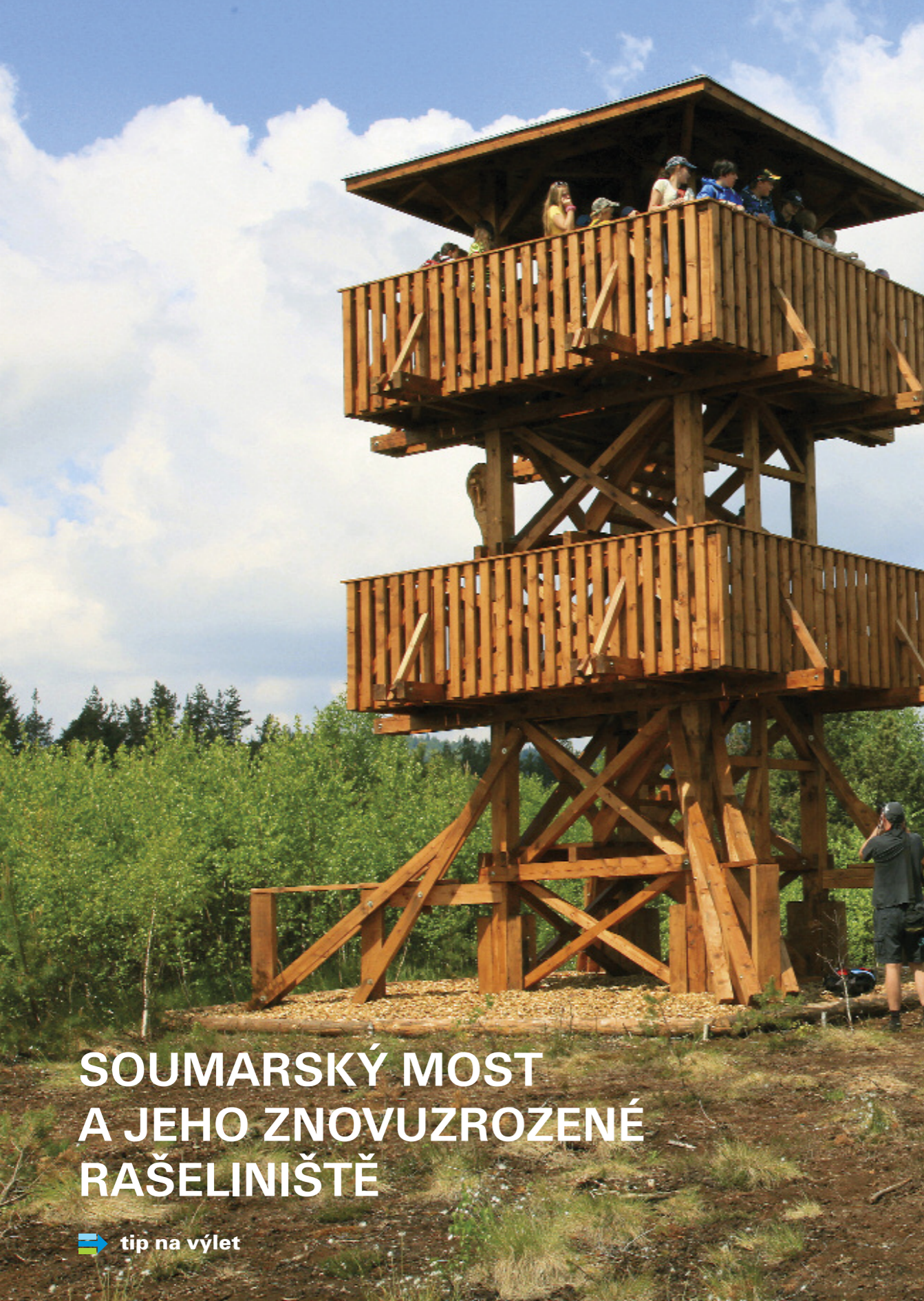

Hráz hlavní vodní nádrže Lipno I je z jedné třetiny betonová, zbytek tělesa je sypaný. Délka hráze dosahuje bezmála 300 metrů a nad terénem se vypíná do výšky 28 metrů. Aby dokázala odolávat tlaku více než 309 milionů krychlových metrů vody, je přehrada v základně 130 metrů široká. Přímo u hráze lze také naměřit největší hloubku, která činí 25 metrů. Průměrně je ale Lipno I jen 6,5 metru hluboké.

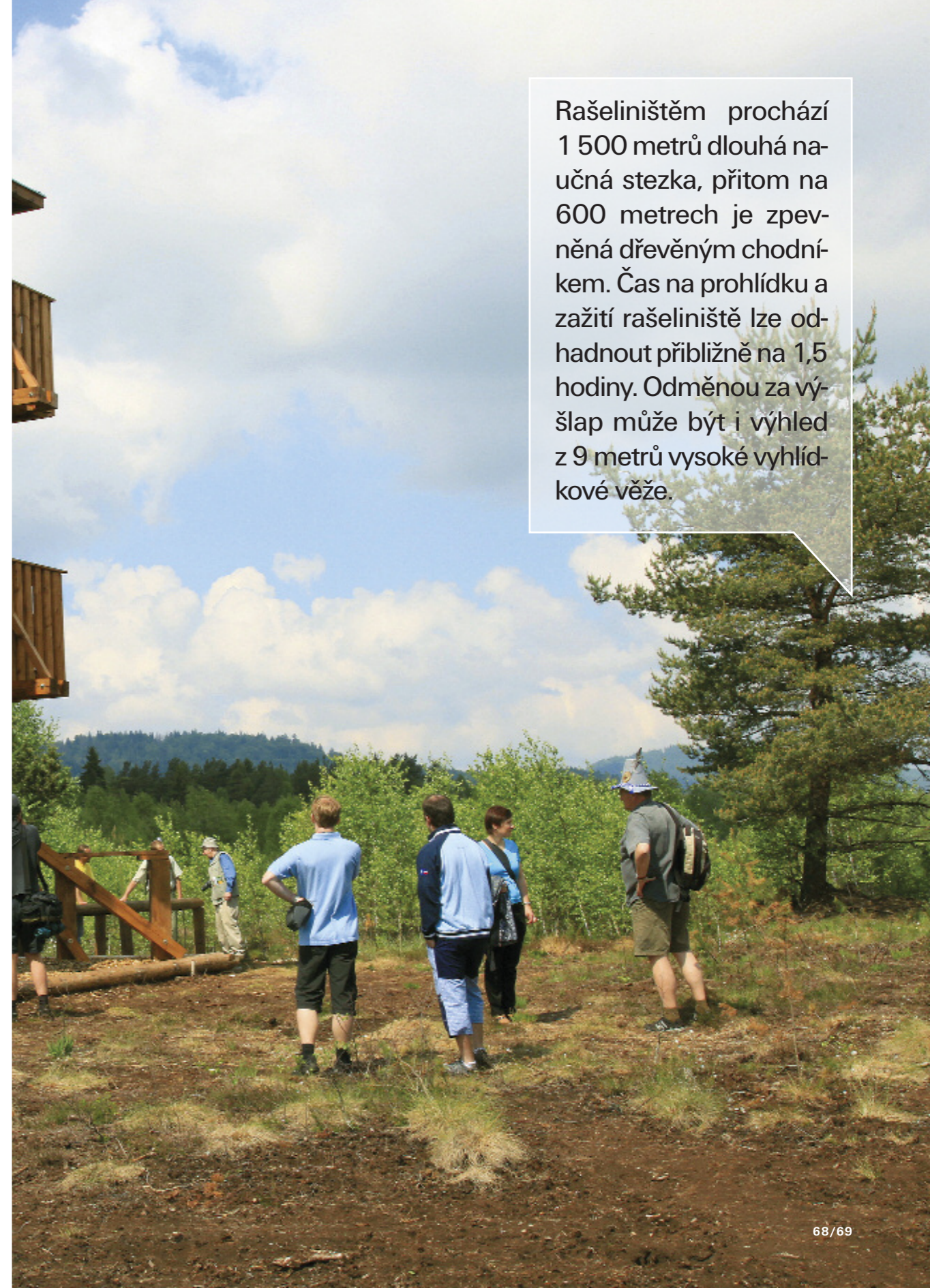

Součástí přehrady je i vodní elektrárna, jejíž hlavní provozní část se skrývá v umělé jeskyni vyhloubené v žulovém masivu 200 metrů pod zemí. V prostoru o velikosti hlavní lodi svatovítské katedrály je instalován pár Francisových turbín s výkonem 2 x 60 megawattů. Poprvé se roztočily 15. června 1959.

Z hlediska objemu vody Lipno předčí více než dvakrát s 716 milióny m³ Orlická přehrada (v Lipně je asi 309 miliónů m³ vody). Před 60 lety se Lipno stalo po Vraném, Štěchovicích a Slapech čtvrtým stupněm Vltavské kaskády. Turbíny vodní elektrárny se roztočily 15. června 1959.

SOUMARSKÝ MOST A JEHO ZNOVUZROZENÉ RAŠELINIŠTĚ

Rašeliništěm prochází 1 500 metrů dlouhá naučná stezka, přitom na 600 metrech je zpevněná dřevěným chodníkem. Čas na prohlídku a zažití rašeliniště lze odhadnout přibližně na 1,5 hodiny. Odměnou za výšlap může být i výhled z 9 metrů vysoké vyhlídkové věže.

Tento tip na výlet, který bude ideální na jarní měsíce, míří k západnímu okraji Lipenska. Zde leží obnovené rašelinště Soumarský most, kde se zachovala flóra i fauna typická pro dobu ledovou a kudy ve středověku putovaly obchodní karavany po zlaté obchodní stezce z Bavor do Čech.

Soumarský most přes Teplou Vltavu se nachází asi 5 km západně od Volar. Z Lipenské oblasti je tam možné dojet autem, případně vlakem. Pokud se vydáte vlakem, pak se za Novou Pecí připravte na průjezd překrásnou vltavskou nivou kolem vůbec nejrozsáhlejšího šumavského rašelinště Mrtvý luh. V Černém Kříži je třeba počítat s přestupem do soupravy jezdící na trati Volary–Strakonice, která cestující zaveze až na Soumarský most.

Soumarský most spojoval břehy řeky Vltavy již ve středověku. Putovaly přes něj obchodní karavany po Zlaté stezce, která spojovala Bavorsko s Čechami. Dostal název právě podle historického mostu, po kterém přejížděli soumaři. Karavany soumarů tudy vozily nejrůznější zboží, zejména však sůl. Obchodníci putovali z Bavor přes České Žleby, Soumarský most do Volar a dále do Prachatic (mj. název obce České Žleby je odvozen podle žlebů, ve kterých se na své první zastávce v Čechách napájel dobytek).

Zlatá stezka byla součástí středověkého dopravního systému ve střední Evropě, který byl znám již v 11. století. Název „Zlatá“ nesla stezka od 16. století, kvůli mimořádné výnosnosti obchodu se zbožím, které se po ní vozilo. Hlavně to byla sůl. Kromě soli se po této stezce do Čech přiváželo víno a plátno, vyvážely se ryby, slad, máslo a med.

Žlutásek borůvkový, www.motylkove.cz

Nedaleko vlastního mostu je dnes krásné zrehabilitované rašelinště, které rozhodně stojí za návštěvu. Dříve se zde intenzivně těžila rašelina, ale roku 2000 začala jeho rozsáhlá revitalizace v režii Národního parku Šumava. Nejprve se zamezilo odtoku a rašelinště se postupně nasýtilo vodou. Plocha postupně začala zarůstat typickými rašeliníky a dalšími druhy rašeliništní vegetace. Kdysi těžbou zničené rašelinště začalo postupně zarůstat a nastartoval se proces jeho obrody. Za pouhých 10 let dokázala vegetace zpět obsadit až dvě třetiny rozlohy dříve těžené plochy. Z rostlin se zde daří typicky rašeliništnímu druhu – suchopýru pochvatému. Ten kvete nápadně bílými chomáčky a jeho kolonie v době květu vytvářejí překrásnou scenérii. Když si budete plánovat výlet do soumarského rašelinště, tak doporučujeme zohlednit právě dobu květu suchopýru. Ideální to bude od počátku května do poloviny června.

Rašelinštěm prochází 1 500 metrů dlouhá naučná stezka, přitom na 600 metrech je zpevněná dřevěným chodníkem. Čas na prohlídku a zažití rašelinště lze odhadnout přibližně na 1,5 hodiny. Odměnou za výšlap může být i výhled z 9 metrů vysoké vyhlídkové věže, která návštěvníkům dovolí prohlédnout si většinu nově zarůstajícího rašelinště v celé jeho kráse.

Rašelinště u Soumarského mostu se vyvíjelo od sklonku doby ledové, tedy přibližně 9 tisíc let. Stalo se ostrovem chladnomilné severské přírody. Druhy, které zde přetrvaly od konce ledových dob, se nazývají glaciální relikty. Kromě rašeliníku, ostřice a suchopýru zde můžete potkat i zajímavé motýly, například žlutásku borůvkovou nebo modrásku stříbroskvrnnou, jehož housenky žerou pouze klikvu a vložnici, což jsou rostliny podobné borůvce.

Modrásek stříbroskvrnný, www.motylkove.cz

BRATŘI Z VYŠŠÍHO BRODU BYLI ODSOUZENI V 50. LETECH ZA ŠPIONÁŽ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO PAMĚŤ NÁRODA

„PROCES S VELEZRÁDCI A ŠPIONY“, tak v titulku informoval dobový tisk o procesu se členy špionážní skupiny Jiřího Zenáhlíka, kterou za komunistického režimu vedl jeho bratr Josef. Oba bratři z Vyššího Brodu byli zatčeni na jaře roku 1953.

V roce 1953 zjistili pracovníci komunistické tajné policie StB, že v prostoru Lipno, Loučovice, Vyšší Brod a Rožmberk je v provozu ilegální imperialistická protistátní vysílačka. Vytipovali si osoby, které mohly připadat v úvahu jako obsluha a postupně je vojenská správa povolávala na mimořádná vojenská cvičení. Státní bezpečnost čekala, kdy se vysílačka odmlčí. Když povolali na vojenské cvičení MUDr. Josefa Zenáhlíka, obvodního lékaře z Vyššího Brodu a současně i závodního lékaře stavby Lipna, vysílání ustalo. Při následné domovní prohlídce StB skutečně našla v ordinaci vysílačku, která byla zahrabána v zemině kbelíku s palmou.

Přesné informace o celé špionážní skupině ovšem estébáci neměli jen od Josefa Zenáhlíka, který kruté výslechy nedokázal vydržet. Důležitým zdrojem informací se stala hlavně falešná vysílačka, kterou fingovaný agent „Fanta“ přivezl ze Západu: Přivezl vysílačku, která byla naladěná na ministerstvo vnitra. Bratr tak všechno, co jsem mu řekl, posílal na vnitra. Dokud měli agenta chodce, zprávy donášel do Lince, ale pak už všechny informace plynuly na ministerstvo.

Tehdejší noviny kromě jiného psaly následující: „Hlavou skupiny byl dr. Josef Zenáhlík, lékař z Vyššího Brodu. Ve službách francouzské špionážní služby usku-

Jiří Zenáhlík úplně vlevo během druhé světové války v Anglii.

Jiří Zenáhlík, Praha 2007

tečňoval plány americké rozvědky, směřující k přípravě a rozpoutání nové světové války. S finanční podporou z fondu, schváleného americkým kongresem na podvatnou činnost proti SSSR a zemím lidové demokracie, vybudoval síť, s jejíž pomocí získával špionážní zprávy z úseku vojenského, politického a hospodářského.”

Počátkem léta 1952 získal dr. Josef Zenáhlík s manželkou pro špionážní činnost svého bratra Jiřího Zenáhlíka, který byl důstojníkem československé armády. Jiří Zenáhlík přijal podrobné pokyny ke shromažďování špionážních zpráv o československé armádě a tajný inkoust ke vzájemnému písemnému vyzkoumávání.

„Někdy v květnu nebo červnu za mnou bratr přijel v sanitce. Požádal jsem velitele, aby mě na odpoledne uvolnil. Naložili mě do sanitky a zavezli do lesů poblíž města Teplá. Tam mi bratr řekl, o co jde. Byla u toho i jeho žena. Zdráhal jsem se a zatím mu slib nedal. Velice mě nabádali. Říkám mu: ‚Pepíku! víš co dělám? Já jsem voják, a jestliže se dopustím této činnosti, bude mě to stát krk,‘ vzpomínal Jiří Zenáhlík. Nakonec se ale rozhodl spolupráci přijmout: ‚Dostal jsem velký dotazník, který byl zaměřen na armádu. Bylo tam asi čtyřicet otázek.‘ Dotazník Zenáhlík po vyplnění schoval doma ve hřbetu knihy. V dopise od manželky se ale mimochodem dozvěděl, že půjčuje z domácí knihovny známým knihy: ‚Hrsko ve mně. Přijel jsem rychle domů, povrchně ji pozdravil a hned letěl do knihovny. ‚Co to hledáš?‘ Řekl jsem jí, o co se jedná. Neměl jsem to dělat. Dotazník

jsme pro jistotu spálili.‘ Zenáhlík se i nadále s bratrem scházel a vyplnil další dotazník. Tentokrát už bez vědomí manželky. Sepsal vše, co věděl o dislokaci jednotek. Brzy ale začalo být zřejmé, že skupina je prozrazena. ‚Denně jsem ve své kanceláři pozoroval, že mi lezli do papírů. Měl jsem přeházené věci v zásuvce ve stole a v brašně. Už mi bylo všelijak.‘ Vojáci na Zenáhlíka ještě zkusili, zda nepodlehne pokušení uprchnout, když ho poslali jako vedoucího na zimní armádní hry, které se odehrávaly přímo na hranicích na Šumavě. K dispozici měl i koně: ‚Na druhé straně jsem viděl Američany, jak hlídají patnáct metrů ode mne. Skočít přes šraňky nebyl problém. Byl jsem ale ženatý.‘

Zenáhlíka zatklí na cestě domů. V rámci výslechů si oba bratři na vlastní kůži zažili brutalitu estébáckých výslechů. Mnohokrát byli zmláceni, poznali i psychický teror, vydírání i nedostatek spánku. Proces se konal na konci listopadu 1953. Byl veřejně vyslán v rozhlase. Jak bylo tehdy obvyklé, musel se Jiří Zenáhlík protokoly naučit nazpaměť. Obhájce ex offio Zenáhlíkovi řekl, že podle jeho názoru je to na absolutní trest. Totéž se dozvěděl od prokurátora: ‚Druhý den nás odvezli na Pankrác. Přišel referent a znovu zdůrazňoval, jak máme mluvit. Strávili jsme tam jednu noc a ráno jsme museli všichni vypít bílou kávu, která byla hořkosladká. V kávě byl scopolamin. Je to psychotropní látka, která člověka činní bezbranným, vytvoří dobrou náladu a člověk řekne všechno, co má říct.‘ Zenáhlíkovi káva příliš nechutnala, ale dozorce nad ním stál, dokud celý obsah ešusu nevyplil: ‚Hned jsem pocítil náladičku. A nálada se zlepšovala.‘ Po poradě soudu následoval rozsudek: ‚Povstali jsme. Bratr doživotí, já doživotí, další tresty, švagrová 11 let,‘ vzpomíná Jiří Zenáhlík.

Odsouzený byl i hlavní inženýr Lipna A. Behemský. Jeho jméno nalezla StB v kartotéce pacientů doktora Zenáhlíka. Podle mínění pracovníků StB to byl ten pravý člověk, který, vzhledem ke svému postavení mohl Zenáhlíkovi předávat podrobné důležité zprávy o stavbě i o vedoucích pracovnících Lipna. Největší ironie na celém zatčení Behemského je skutečnost, že v té době rozhlas i tisk přímo hýřily podrobnými technickými i osobními údaji o této ‚první stavbě socialismu v jižních Čechách‘ a ‚prvním Gottwaldovým stupněm míru.‘ Antonín Behemský, byl pro trestný čin ohrožení státního tajemství odsouzen ke dvěma letům vězení. Tentýž Krajský soud v roce 1968 znovu přezkoumal soudní spisy a rozsudek z roku 1954 v plném rozsahu zrušil.

Jiří Zenáhlík byl propuštěn z Leopoldova v roce 1964 na odvolání: ‚Někdy v říjnu přišel před koncem pracovní doby referent, že mám odevzdat věci a jít s ním: ‚Obujte si vycházkové boty.‘ Už se mi třásly ruce, nemohl jsem se vůbec obout: ‚Jdete domů, tak se aspoň obujte.‘ Šli jsme do obuvního skladu a zrovna šla šichta domů. Vrhnu se mezi ně... Loučili jsme se...‘ Bachař vytrhl Zenáhlíka z chumlu a před čtvrtou stál před bránou. Po dvanácti letech se konečně ocitl na svobodě. Manželka se třemi dětmi na něj stále ještě čekala.

PROČ LIPENSKÁ PŘEHRADA „OLIZUJE“ STÁTNÍ HRANICI?

TEXT A FOTO ZDENĚK ŠMÍDA

Asi každý turista pohybující se po mostě spojujícím bývalé osady Kyselov a Růžový vrch se zahleděl na opačnou stranu Lipenské přehrady – zátoka vzadu ohraničená sloupky a tabulkami s navazujícím lesem. Místu se říká Rakovská zátoka a vede tudy státní hranice.

Psal se rok 1919, bylo těsně po konci 1. světové války, po podpisu Saint-Germainské mírové smlouvy. Ta byla součástí Pařížské mírové konference, na níž se určoval nový celosvětový status quo po tehdy největším válečném konfliktu v dějinách lidstva. Vedle mnoha dalších klíčových záležitostí se tehdy určovala i podoba hranic naší republiky. V roce 1921, byly v terénu zaměřeny a vyznačeny nové československo-rakouské státní hranice. Tam, kde se v krajině nabízel přírodní útvar, byla hranice stanovena v něm, což se dotklo i místa budoucí Rakovské zátoky. Hranice zde byla (a je dodnes) vedena potoky Černou stokou (přitéká ze západu jako budoucí přítok Ježové) a Ježovou (přitéká z jihu). Ježová záhy odtékala do vnitrozemí do Vltavy.

S výstavbou vodní nádrže Lipno v padesátých letech minulého století se počítalo s budoucími vlivy, které by měly za následek rozšíření Lipna až za státní hranici do Rakouska. Se stavbou vodní elektrárny u Lipna vzešla potřeba regulace československo-rakouské státní hranice v zátopové oblasti Lipna (v místě Rakovské zátoky). Oba státy se v Dohodě mezi spolkovou vládou republiky Rakousko a vládou Československé republiky o označení hranic v souvislosti s provozem vltavské elektrárny u Lipna dohodly, že zatopením rakouského území v souvislosti s provozem elektrárny nebude dotčen průběh státní hranice. Dohoda byla podepsána v Praze dne 22.

Dubový sloupek s hraničním znakem.

října 1958. Ze smlouvy vyplynula pro československou stranu povinnost udržovat na vodní ploše hraniční značení. Hranice byla specifickým způsobem (dubovými sloupky) v červnu roku 1959 vyznačena.

Se zatopením rakouského území musel dát souhlas rakouský vlastník pozemku a rakouský vodoprávní úřad. Při podpisu smlouvy předal předseda československé delegace doprovodný dopis s návrhem, aby odškodnění ve výši 340 tisíc šilinků podle uzavřené dohody mezi klášterem premonstrátských kanovníků Schlágl a Ředitelstvím výstavby, rozvoje a správy vodohospodářských děl v Praze bylo poukázáno prostřednictvím velvyslanectví Československa. Část dohody byla československo-rakouskou hraniční smlouvou z roku 1973 zrušena, avšak nebyly tím dotčeny průběh a specifické vyznačení hranic.

Vyznačení bylo v zamokřeném terénu provedeno pomocí dubových sloupků zaražených do země tak, aby jejich nadzemní část převyšovala předpokládanou výšku vodní hladiny, pokud sem v případě vysokého stavu vody v nádrži voda dosáhne. Horní části sloupků byly opracovány tak, aby měly tvar hranolu – tentýž, jaký má standardní hraniční mezník. I nátěr a značení hranolu nevybočovalo ze standardu značení hraničních mezníků. Pokud by tedy voda stoupla až sem, vyčnívaly by nad hladinu jen natřené a vyznačené hranoly. Výška vodní hladiny závisí na počasí a vodohospodářských opatřeních.

V létě 2014 byla Rakovská zátoka bez vody, a tak nebyl problém si úsek podél státních hranic projít. Bylo zde možné spatřit odtékající Černou stoku a Ježovou do Lipna. Způsob vyznačení hranice zůstal de facto nezměněn. Základem vyznačení jsou dřevěné sloupky, jejichž horní části jsou opracovány do tvarů hraničních mezníků, které jsou bíle natřeny. Najdeme zde ovšem ještě pozůstatky starých sloupků s hranoly, které jsou zchátralé, respektive vrcholové partie hranolů mají původní červený svršek. Dále je zde možné vidět hraniční znak (číslo I/65-8C), který jsem pojmenoval jako Plaváček – hraniční mezník je vsazen do vydlabané klády, jež je v Černé stoce ukotvena ke dnu.

Rakovská zátoka v roce 1963 – Lipenská přehrada sice existovala, ale v důsledku hraničního pásma sem byl vstup zapovězen (archiv Ladislava Nováka).

Hraniční znak Plaváček

BUDE LETOŠNÍ ROK NA VLTAVĚ OPĚT REKORDNÍ?

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA A INGETOUR

Jaká bude letos vodácká sezóna? Opět rekordní? Podle provozovatelů služeb na Vltavě sjelo naši nejméně navštěvovanější řeku v posledních dvou letech až 250 000 lidí. Přibývá cizinců a jednodenních turistů.

Stále větší zájem o splutí horního toku Vltavy evidují letos majitelé firmy Ingetour, která je největším poskytovatelem služeb v oblasti vodní turistiky na horním toku naší nejméně navštěvovanější řeky. V posledních dvou letech byl zájem dokonce největší v novodobé historii. Přibývá cizinců a jednodenních vodáků. Podle odhadů společnosti Ingetour splouvalo Vltavu mezi Vyším Brodem a Českými Budějovicemi v letech 2016 i 2017 vždy až 250 000 lidí, přičemž v průměru stráví na vodě 2 až 3 dny.

„Trend je jednoznačně vzrůstající. Přesné každoroční statistiky všech lodí a vodáků na Vltavě, pokud vím, neexistují. Čísla můžeme jen dohadovat, ale že je více lodí i lidí než v předchozích letech, bylo znát už ze zběžného pohledu na řeku,“ uvádí Pavel Mačuda, který pracuje pro společnost Ingetour a s půjčováním lodí na Vltavě má zkušenosti již od počátku 90. let. Ingetour dnes disponuje více než tisícovkou kánoí a raftů a se svými 8 stálými základnami na Vltavě poskytuje kompletní vodácký servis. Kromě půjčování a úschovny lodí zajišťuje také přepravu vodáků a jejich zavazadel. Ve Vyším Brodě, Rožmberku, Nahořanech a v Českém Krumlově také provozuje vodácké kempy, ubytovny a vodácká občerstvení. Právě od 90. let byl

patrný trend výrazného nárůstu počtu vodáků související s rozvojem služeb na Vltavě. Na přelomu tisíciletí byl zájem spíše konstantní, nebo dokonce vlivem povodní v roce 1997 a 2002 poklesl. V posledních několika letech však lze opět pozorovat vzrůstající chuť o trávení dovolené na řece.

Příčin tohoto trendu je podle Pavla Mačudy hned několik. Tomuto stavu nahrálo například i to, že se v obou předchozích letech jednalo o velmi teplá a suchá léta, kdy většina vodáckých řek měla vody málo nebo nebyly v některých obdobích splavné vůbec. Také se dá dohadovat, že Češi více preferují tuzemskou dovolenou, protože se již částečně nasytili exotických destinací, anebo se obávají jezdit do zahraničí kvůli napjaté či nepřehledné mezinárodní situaci. „Navíc se všichni provozovatelé půjčoven, kempů či občerstvení kolem Vltavy stále snaží své služby vylepšovat a nabídka je dnes opravdu široká a kvalitní,“ dodává Mačuda. Jedním z důvodů je určitě i to, že tzv. „nevodácká“ veřejnost objevila, jak je splutí řeky dnes jednoduché. Dříve na vodu vyráželi spíše jen skalní vodáci, kteří vozili své laminátové lodě. Pořízení takové lodě bylo drahé, přeprava z domova na řeku komplikovaná a oprava poničené lodě náročná. Dnes však na každé řece působí několik půjčoven a vodák tak nemusí řešit ani nákup, ani přepravu, ani opravy lodí. Tyto starosti zůstávají půjčovnám. I proto tento způsob rekreace vyhledává stále více lidí, a to i takových, kteří nemají s vodáctvím vůbec žádné zkušenosti. „Jsme v době takřka ‚nerozbitných‘ plastových lodí a ‚nepřevrhnutelných‘ nafukovacích člunů, takže spousta dnešních vodáků v podstatě nemá ani páru o tom, jak se pádluje. Řeku si dnes opravdu může splout úplně každý,“ říká Mačuda.

Nejpočetnějšími národnostmi na Vltavě jsou Češi a Slováci, ale narůstají i počty ostatních cizinců. Nejvíce jsou to samozřejmě sousední Rakušani a Němci, naučily se sem například jezdit rakouské a německé školy na sportovní pobyty či školní výlety. Kromě turistů ze sousedních zemí pak na výlet na lodi vyráží často Holanďané a Belgičané ubytovaní na Lipensku, nebo také Maďaři či Rusové.

Odemykání Vltavy

20.–21. 4. 2018, Vyší Brod, kemp Pod Hrází
Pá 20. 4. od 20.00 vodácký večer s živou muzikou k tanci i poslechu, so 21. 4. od 10.30 ceremoniál odemykání Vltavy (za účasti starosty města Vyší Brod a převora vyšebrodského kláštera), živá muzika, opékání selete a burtů – zapůjčení lodí zdarma. Podrobnější info zde: http://www.ingetour.cz/pujcovna-lodi-raftu/odemykani_17

Čištění Vltavy

So 19. 5. 2018 v 9.00 hod., Vyší Brod, kemp Pod Hrází – pro účastníky lodě zdarma na volné splutí řeky v neděli 20. 5.

„Zatímco u Čechů a Slováků, kteří tvoří až 70 procent klientely, stále převažuje vícedenní etapové splouvání s přespaním v kempech, zahraniční návštěvníci spíše využívají polodenních či jednodenních výletů. Není to však pravidlem. V naší půjčovně máme řadu zahraničních klientů, kteří objevili kouzlo vícedenní plavby z kempu do kempu a pravidelně se k nám vracejí,“ uvádí Pavel Mačuda. Typická vícedenní plavba trvá 4 dny a splouvá se v etapách z Vyššího Brodu či Rožmberku do Nahořan, dále do Českého Krumlova, poté do Zlaté Koruny a trasa obvykle končí v Boršově nad Vltavou. Splouvat lze samozřejmě jakýkoliv úsek, ideální je strávit na vodě maximálně 4 až 5 hodin denně. „V hlavní sezóně, což je zhruba od poloviny června do poloviny srpna, bývá Vltava často plná lodí. Dá se však říci, že jde jen o určitou denní dobu. Ze zkušenosti víme, že se řeka začne plnit kolem desáté hodiny, kdy se v kempech všichni vodáci probudí, nasnídají, vypůjčí lodě, sbalí a vyrážejí na plavbu. V ranních hodinách nebo i brzy odpoledne bývá řeka prázdnější a není nutné čekat například ve frontě lodí na splutí jezu. Také určité dny v týdnu jsou frekventovanější více než jiné, volnější bývají zpravidla pondělky, úterky a středy. Proto radíme našim klientům, aby zvažili termín a čas vyplutí a splouvání si tak více užili,“ uzavírá Pavel Mačuda.

VYŠŠÍ BROD BYL NEJVĚTŠÍ BAŠTOU HENLEINOVců

TEXT A FOTO FRANTIŠEK FAZEKAS, LOUČOVICE-HISTORIE.CZ

Rok 1938 byl temný pro celé tehdejší Československo. Významnou kapitolou byly ale události, které se odehrály ve Vyšším Brodě, který byl tehdy baštou henleinovců.

Největší baštou henleinovců (neformální označení pro členy Sudetoněmecké strany) na jihu Čech byly Český Krumlov a Vyšší Brod na Lipensku. Právě jim nejvíce nahrávaly události chmurného podzimu roku 1938, jež začaly po 12. září, kdy Adolf Hitler řečnil v Norimberku a velice štvavě napadl Československo a prezidenta Edvarda Beneše. Dal tím impuls k povstáním a bojovým akcím, které měli provádět henleinovci a příznivci nacistického Německa. Situace se ještě přiostrčila po 17. září 1938, kdy v Německu vznikla organizace Freikorps, do které vstupovali henlei-

novci, kteří utekli z Československa. Jednalo se vesměs o teroristickou organizaci, která měla za úkol vyvolávat v pohraničí chaos a zmatek i pomocí násilných akcí proti jednotkám bránícím české území. Mezi největší nepřátele Freikorpsu patřily jednotky SOS (Stráž obrany státu).

Sobota 19. září 1938 je dnem, kdy se na Vyšebrodsku odehrávají první velké akce Freikorpsu. První je přepadení a vražda velitele Stráže obrany státu, který se proti nim velice angažoval. Přepadení mělo proběhnout v době, kdy se budou rozvážet rozkazy pro SOS. Nikdo ovšem netušil, že toho dne si tento velitel vyměnil službu s velitelem četnické stanice Rychněvek (zaniklá obec u Svatého Tomáše) Antonínem Měsíčkem, který byl velice oblíben i německým obyvatelstvem. Atentát byl zdařilý a Měsíček druhý den v českokrumlovské nemocnici umírá na následky zranění. Další významnou akcí jednotek Freikorps je přepadení celního úřadu v Kaplických Chalupách (dnešní hraniční přechod Přední Výtoň – Guglwald), kde se 80 ozbrojených teroristů snažilo úřad obsadit. Nicméně tato akce byla neúspěšná. Přepad se opakoval ještě 26. září, kdy bylo teroristů na 200. Tentokrát úřad úspěšně obsadili.

V samotném Vyšším Brodě se situace vyostřila po 19. září. Téměř na denním pořádku byly různé nepokoje a incidenty. Bojovalo se mimo jiné o Dolní Dvořiště a Studánky. Situace byla taková, že například čeští učitelé, před kterými si na ulici henleinovci běžně odplivávali, byli nuceni naučit se zacházet se zbraní. Dne 26. září se dokonce muselo zastavit vyučování na české škole. Napětí stále rostlo a dne 28. září se Vyšším Brodem ozývalo střelení teroristů po členech SOS. Střílelo se z oken, střež a vikýřů. Nátlak byl tak veliký, že se jednotky SOS 29. září stáhly na levý břeh Vltavy. Během noci na 30. září přijela na pomoc jednotkám SOS cyklistická rota z Plané u Českých Budějovic, která během pár hodin musela urazit 70 km.

Jeden z amerických vojáků, který v roce 1945 osvobodil Lipensko.

Vítání německé armády na vyšebrodském náměstí 1. 10. 1938 (Zdroj: www.fronta.cz exkluzivně pro Loučovice-Historie.cz).

Do Vyššího Brodu přijel na pomoc také provizorní ozbrojený vlak, který vystrojili v českobudějovické výtopně. Tento vlak se skládal z opancéřované lokomotivy a několika upravených uhelných vozů, které byly vyzbrojeny těžkými kulomety a kanónem ráže 80 mm.

Této ozbrojené síle se jednotkám Freikorps nepodařilo ubránit, a tak se daly na ústup a prchly zpět za hranice. Údajně pak české obranné jednotky našly 17 padlých nepřátel. Tak byl 30. září 1938 Vyšší Brod dobyt zpět. Nadšení ovšem trvalo pouze pár hodin. Ještě téhož dne se jednotky SOS dozvídají o přijetí Mnichovské dohody československou vládou. Znovu tak opouštějí Vyšší Brod, tentokrát nadobro a město se připouje k Německé říši.

Ihned 1. října pochodovala přes město Vyšší Brod německá armáda. Tento den zachycuje zápis v kronice města:

.... pochod německého vojska městem 1. října trval od 1 hodiny do 6:45 večera za stálého provolávání nadšených davů – Děkujeme našemu vůdci! Bože, ochraň našeho velmi milovaného vůdce! Sláva Hitlerovi!"

V následujících dnech německé obyvatelstvo slavilo, že se konečně „jejich“ Sudety připojily k Německé říši. Nadšení vyvrcholilo 20. října 1938, kdy přes Vyšší Brod projížděl sám Adolf Hitler. Pro před-

stavu nálady těchto říjnových dní opět jeden zápis z německé kroniky školy ve Vyšším Brodě:

.... Den osvobození naší drahé vlasti a vstup vojska do našeho městečka na Vltavě byl zajisté tím nejšťastnějším v celém našem životě. ... Ale štěstí nebylo úplné, když jsme nemohli vidět osobně svého velmi milovaného vůdce a projevit mu náš nejvřelejší dík. Tento historický okamžik velké naší doby přinesl nám den 20. října 1938. ... Ráno o 4:15 hodině náhle zazněla siréna – Poplach! Tak nás vzbudila ze spánku a my zaslechli radostné poselství – Vůdce přijede dnes dopoledne! ... Jakmile svítalo, započato s výzdobou domů a ulic. Naši školu zdobil říšský orel, koberce s hákovým křížem, dva obrazy našeho osvoboditele a na zdech stuhly s nápisy – Zdravíme Tě, Německo, z hloubi srdce! Jeden národ, jedna říše, jeden vůdce! Chraň Bože našeho milovaného vůdce! Sláva našemu vůdci! Děkujeme našemu vůdci! ... Celé dopoledne se srocovalo velké množství obyvatelstva města a okolí, aby mohli vidět svého vůdce. Jeho příjezd od Lince v 10 hodin ohlásilo houkání sirény, znění zvonů a provolávání slávy. Hitler si prohlédl výzdobu školy a tiše poděkoval starostovi Hansi Sonnbergerovi za výzdobu města. Pak přes Rožmberk pokračoval dále do Českého Krumlova. Ještě týž den se přes Vyšší Brod vracel za těch samých ovací zpět do Lince."

SERIÁL: ZANIKLÉ ŠUMAVSKÉ OBCE ZAPLAVENÁ TECHNICKÁ DÍLA MEZI JENIŠOVEM A FRYMBURKEM

TEXT PETR JELÍNEK FOTO ARCHIV

V Památníku – Rodný domek Adalberta Stiftera – v Horní Plané je opět zpřístupněna dlouhodobá výstava „Ze břehů staré Vltavy“, která návštěvníkům přibližuje základní informace o zmizelých místech v oblasti dnešního lipenského přehradního jezera.

Zaplavené území od Jenišova k Frymburku bude obsahem dalšího dílu seriálu, který je zaměřený na zaniklé lipenské obce a zajímavosti s nimi související.

V každém díle tohoto seriálu byla zmínka o technických dílech, která tvořila před stavbou vodního díla Lipno a zejména do 40. let 20. století významnou součást života zdejších obyvatel. Připomněli jsme si mlýny, jezy, plavební zařízení a mosty od Nové Pece na Hornoplánsko.

V této oblasti bývaly četné místní cesty, které překonávaly Vltavu většinou po dřevěných mostech s jedním, dvěma nebo podle délky s více opěrnými pilíři pod mostovkou, což je část nosné konstrukce mostu, jejímž účelem je přenášet především účinky zatížení z mostního svršku na jeho hlavní nosnou konstrukci. Pi-

líře byly opatřeny na návodní straně dřevěnými ledolamy zpevněnými železnými traverzami.

Dřevěné mosty byly různé délky i kvality, nacházel se zde však i jeden unikátní. Pro úzkorozchodnou průmyslovou železnici, která spojovala těžná rašeliniště u Borkové se Schwarzenberskými tuhými závody v Hůrce byl přes Vltavu vybudován bytelný dřevěný most o úctyhodné délce 225 metrů!

Byly zde ale také železné mosty – železniční u Rybářských Domků poblíž Hůrky a na silnici v Dolní Vltavici. První z nich byl před zatopením převezzen do Hluboček-Mariánského údolí u Olomouce, kde v závodě MORA MORAVIA, s. r. o. slouží dodnes. Druhý byl před koncem války před postupující U.S. Army ně-

Nejdelší dřevěný most přes Vltavu mezi Radslaví a Dolní Borkovou při povodni v r. 1920. (foto Johann Mayer, zdroj: Lenka a Jiří Hůlkovi)

Nivský mlýn (Aumühle), Kyselov čp.21 (zdroj: Böhmerwaldbund Oberösterreich Linz. Historische Datenbank / Böhmerwaldmuseum Wien)

meckými obránci zničen. Američané zde postavili vojenský most, který byl ale zničen při povodni v r. 1946. Poté byl postaven dřevěný most, který zde vydržel do zatopení v r. 1959.

Další dřevěné mosty byly u Jenišova, Hůrky, Černé v Pošumaví, Radslavi, Hruštic a zvláště významný byl most ve Frymburku na silnici spojující městečko na levém břehu s Frýdovou-Předmostím, Přední Výtoní, Loučovicemi a Vyším Brodem na pravém břehu Vltavy. (Současná silnice mezi Frymburkem a Lipnem n. Vlt. byla postavena až spolu s přehradou.)

Zajímavé je, že tok řeky byl mezi Předními Hamry u Horní Plané a Frymburkem (a dál po proudu až k Lipnu) přehrazen pouze jedním jezem, a to u Panského mlýna asi 1 km od Frymburka. Zatímco dva jezy na Hornoplánsku měly vorové propusti při levém břehu, tento jez byl vybaven propustí pravobřežní.

Větší hloubku řeky nad jezem si na pravém břehu před 2. světovou válkou užívali návštěvníci blízkého koupaliště.

Ve vzpomínané oblasti byl přímo na břehu Vltavy pouze jeden mlýn s pilou, již uvedený Panský (také Vltavský, něm. Herrenmühle). V roce 1930 bylo jeho strojní vybavení poháněno dvěma koly na spodní vodu s využitím spádu 0,35 m a o výkonu 3 HP.

Ostatní zatopené mlýnské lokality byly na přítocích Vltavy. Například na pravém břehu u Kyselova bývaly tři mlýny. Kyselovský mlýn (Payerův, něm. Payermühle) čp. 2 v roce 1929 vyhořel a jeho tehdejší majitel Franz Fischer na jeho místě zřídil parní pilu a elektrárnu na 220 V s vodní turbínou. V jednom obytném stavení zde v roce 1930 žilo 16 lidí. Nivský (Nivní, Lužní, něm. Aumühle) byl rovněž velký. V témže roce měl 13 obyvatel. V seznamu vodních děl ČSR z roku 1932 byl uváděn jako mlýn, pila a elektrárna na Červeném potoce. Měl 3 kola na svrchní vodu, spád 3,3 m a výkon 11 HP. Třetím zdejším mlýnem býval Močálský (Moosmühle). Na levobřežních přítocích byly zatopeny další lokality.

V dnešní Lukavické zátoce býval na Lukavickém potoce mlýn u Kovářova (něm. Schmiedetschlag). Pod hladinou Černé zátočky na břehu Černého potoka zůs-

taly Hamerský mlýn (něm. Hammermühle), pila a hamr u Posudova (něm. Stüblern).

Dnes již málokdo ví, že přímo ve Frymburku byla dvě vodní technická zařízení využívající sílu pravobřežních přítoků Vltavy.

První z nich byl mlýn a pila ležící rovněž na Černém potoce při břehu řeky na jihozápadním okraji Frymburka (bývalé číslo popisné 52). V roce 1930 byl nazván Grillův po majiteli Aloisi Grillovi (něm. Grillmühle). V témže roce měl mlýn s pilou 2 kola na vrchní vodu, jejíž spád byl 3,5 m, výkon byl 8 HP.

Druhým vodním dílem byl Zellerův mlýn s pilou (něm. Zellermühle, bývalé číslo popisné 21) na Náhlovském potoce. V roce 1930 byl majitelem Franz Zeller. V té době zde byla 2 kola na svrchní vodu, která využívala spád 4,53 m, udávaný výkon byl však vzhledem k menšímu průtoku vody 2 HP.

Pro zajímavost

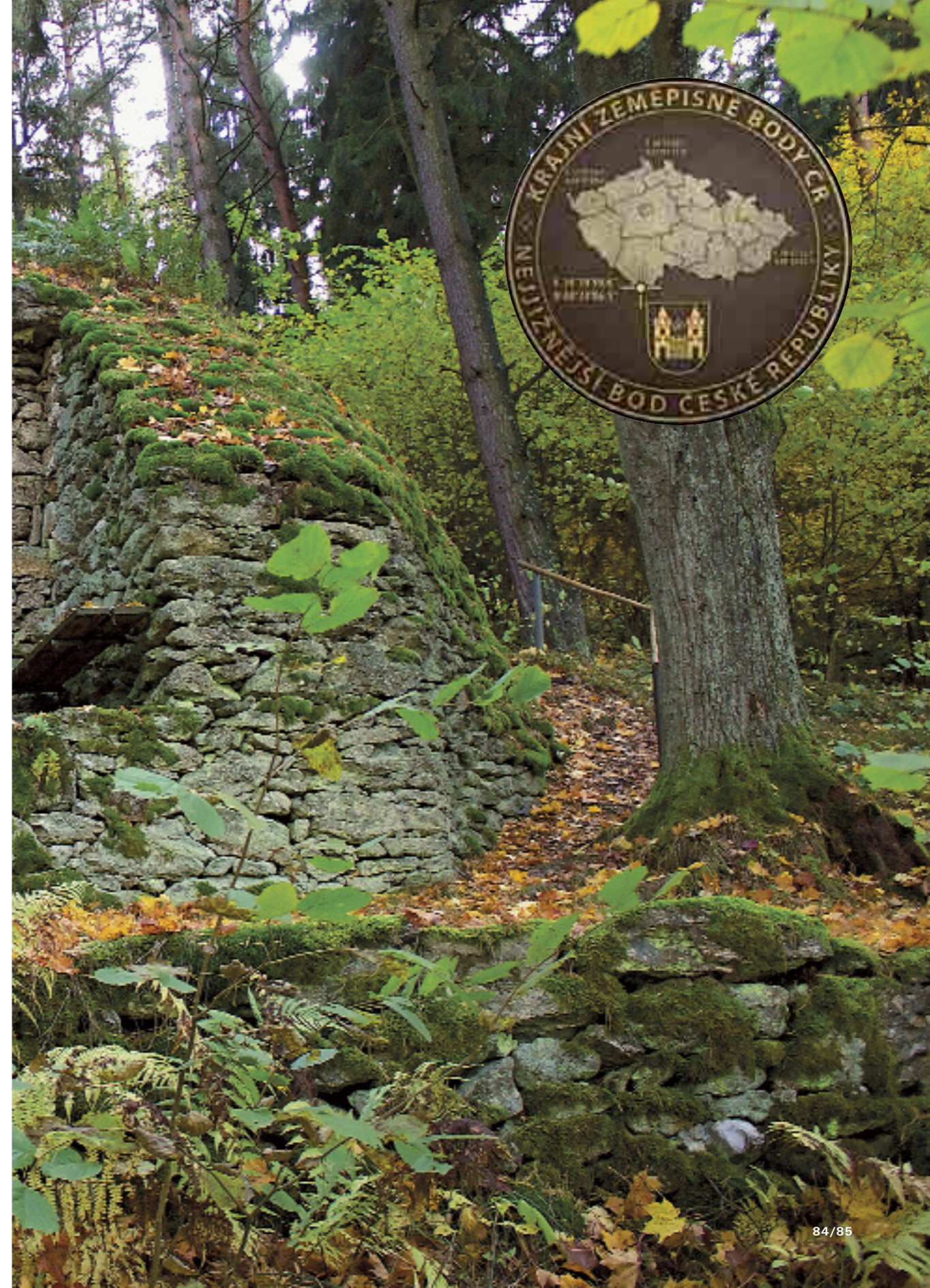
Instalované výkony mlýnů, pil a dalších vodních technologií se počítaly na jednotky HP = koňských sil. Před stavbou vodního díla Lipno to byly jistě výkony nezanedbatelné. Turbíny Lipenské elektrárny však dokázaly a dokáží využít sílu Vltavy mnohonásobně víc. Např. v přepočtu koňských sil na megawatty = MW šlo v případě Nivského mlýna o 0,0082 MW, v případě Panského mlýna o 0,00244 MW, v případě Grillova mlýna o 0,00597 MW nebo v případě Zellerova o 0,00149 MW. Jednalo se tedy o zlomečky výkonu turbín Lipenské elektrárny, který činí 2 x 60 MW.

HISTORICKOU STEZKOU K NEJJIŽNĚJŠÍMU BODU ČESKÉ REPUBLIKY

TEXT JAN STRAKA
FOTO ARCHIV MĚSTA VYŠŠÍ BROD

 tip na výlet

Trasa výletu po nejjižnějším cípu Česka vás zavede do okolí bývalé osady Radvanov. Nabízí nejen návštěvu nejjižnějšího bodu naší vlasti, ale také míst, kam se po dlouhá léta díky železné oponě nesmělo a kde nyní funguje přeshraniční spolupráce a návaznost turistických projektů z obou stran hranice.

Výchozím bodem do nejjižnějšího cípu České republiky je Infocentrum Vyšší Brod. První úsek vás provede horní částí náměstí a Lidickou ulicí, následně trasa pokračuje střídavě po lesních cestách, pěšinách a asfaltových komunikacích.

Výlet není náročný svým profilem, ale délkou. Varianta návratu od nejjižnějšího bodu ČR je několik. Pokud se rozhodnete pro trasu přes Rakousko, Martínkov (nová rota Mnichovice) a Maria Rast, zdoláte téměř 25 kilometrů. Výlet je tedy určen pro zdatnější pěší turisty, cyklistům nebude dělat vážnější problémy, naopak cyklistům doporučujeme delší trasu přes osadu Herbertov. Hned za hranicí je v Rakousku možné se občerstvit v hostinci, který se nachází přímo na trase výletu jen kousek od hranic.

Vyšebrodský průsmyk a Studánecký rybník

Úsek z Lidické ulice až po Studánecký rybník (žlutá TZT) vede po polní cestě, která je na jednom kratším úseku porostlá náletovou dřevinou. V okolí

místa zvaného „U Těchoráze“ nezapomeňte své pohledy upnout jihozápadním směrem. Zřetelně uvidíte Vyšebrodský průsmyk, který rozděluje Šumavu a Novohradské hory. Za touto přírodní hranicí se pak majestátně zvedají první šumavské vrcholky. Váš pohled určitě upoutá hora Hradiště (937 m.) Krásný odpočinek pak nabízí hráz Studáneckého rybníka.

Radvanov (Raifmass)

Žlutá turistická značka vás stále vede k hlavnímu cíli výletu. Přes Mlýnec, kde sídlila 19. rota PS, se dostanete až na místo s turistickým odpočívadlem, bývalou návěsí osady Radvanov (německy Raifmass), kde stávala kaplička. První písemná zmínka o osadě pochází z roku 1278. V roce 1930 zde bývalo 18 stavení se 118 obyvateli. Osada byla po roce 1945 vysídlována, aby pak na počátku 50. let minulého století padla za oběť budování pohraničního pásma a železné opony.

Nejjižnější bod České Republiky

Další turistické odpočívadlo, které je vzdáleno jen několik málo stovek metrů od Radvanova, se nachází přímo na hranici s Rakouskem. Zde máme jednu turistickou povinnost – navštívit nejjižnější bod ČR. Za lávkou po levé ruce (ve směru do Rakouska) je úzká pěšinka, která vás dovede až k hraničnímu kameni II/64 – a právě zde můžete stanout na nejjižnějším místě České republiky. Areál nejjižnějšího bodu je opatřen dalším odpočívadlem a výrazným pamětním kamenem. Přímo na místě si můžete jako důkaz, že jste dorazili až sem, orazit i originální razítko.

Švédské šance

Hned za hranicí vás upoutá mohutný val s dřevěnými palisádami – tzv. švédské šance. Ty měly za úkol chránit solnou stezku, která těmito místy probíhala. Švédské šance vystavěl v roce 1641 majitel zdejšího panství Konrad Balthasar von Starhemberg. Císařské vojsko bylo do zdejších zákopů povoláno celkem třikrát. V letech 1641–48 zde chránilo území před nájezdy Švédů, v roce 1663 hrozila zase turecká okupace. Mezi léty 1680 a 1681 se zde zase dohlíželo na pořádek v době morové rány. Okolo zbylého valu vede krátký naučný okruh.

Kudy zpět?

Jak jsme již zmiňovali, pro návrat máme několik variant. Je možné se samozřejmě vrátit stejnou cestou až do Vyššího Brodu nebo se na rozcestí Radvanov – odbočka vydat vlevo a pokračovat po modré

TZT až do osady Studánky a dále do Vyššího Brodu. Přirozenou se pak jeví možnost, kdy budete pokračovat ve směru svého dosavadního pochodu a projdete se krajinou našich jižních sousedů, kde váš pohled potěší klasická malebná rakouská políčka, soustavy rybníků a krásně upravené předválečné statky a sedlácké dvory.

Do Čech pak opět vkročíte u osady Dürnau a po modré značce dorazíte až k bývalé rotě na Martínkově. Projdete kolem ní a okruhem okolo Martínkovského vrchu se navrátíte zpět do Vyššího Brodu.

Na tomto konečném úseku si nenechte ujít obelisk dr. Friedricha Nitsche a poutní místo Maria Rast am Stein.

Kam dál?

Z popsané trasy je možné na mnoha místech sejít a navštívit tak mnoho dalších zajímavých míst. Např. u osady Weigetschlag se můžete vydat na západ a

navštívit rozhlednu Sternstein. U Martínkova (nové rotě) můžete pokračovat po modré (následně po žluté) a dojít až k vodopádům sv. Wolfganga či na vrchol Vyklestilky.

Cyklistům doporučujeme

Pokud patříte mezi cyklistické nadšence, doporučujeme vám vydat se jinou trasou. Od vyšebrodského infocentra projet hlavní silnicí směrem na Dolní Dvořiště/České Budějovice a asi po necelém kilometru se vydat po cyklotrase č. 34, která vás zavede k nejjižnějšímu bodu republiky přes osady Herbertov a Dolní Drkolná. Po celou dobu jízdy se budete pohybovat po asfaltovém povrchu a v tomto poněkud zapomenutém kraji vás čekají jedinečné výhledy na mystickou přírodu šumavské přírody. Nad Herbertovem byste si určitě neměli nechat ujít návštěvu mohyly, která se nachází jen kousek od trasy výletu a je k ní snadný přístup.

JAK SI POHRANIČNÍCI STAVĚLI DŘEVĚNÉ DOMKY V HORÁCH U HRANIC

TEXT ZDENĚK ŠMÍDA, PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV ZDENKA ŠMÍDY

V 50. letech působila u šumavských hranic první generace Pohraniční stráže. Byla to doba prvních strážců hranic po vzniku železné opony. Období hledání a vytváření základů pro přijatelné podmínky ochrany státních hranic, doby, kdy pohraničníci mimo jiného bojovali sami s tvrdou šumavskou přírodou.

Na přelomu 40. a 50. let je oblast dnešního Lipenska spojená se vznikem Pohraniční stráže, která hlídala příhraniční oblasti tehdejšího Československa. Vznikala postupně, stejně tak se definovaly její úkoly. Hlavní úlohou PS bylo zajistit a střežit státní hranici a likvidovat vše, co směřuje proti lidově demokratickému státnímu zřízení a vůbec všechno, co je proti bezpečnosti republiky po stránce vnější i vnitřní. Od roku 1951 se začal v Československu budovat model vojenského systému střežení hranice, který ve své podstatě zůstal beze změn až do listopadu 1989.

O pohraničnicích, kteří v letech 1951–1962 střežili šumavské hranice od Mokrůvek po Lipno, pojednává

Nově tak vyrostly roty Stoka, Třístoličnick, Plešné jezero, Planina, Smrčina. Obsahem knihy bude vyčerpávající report z kroniky roty Smrčina, což byla nejvýše položená rota Volarské brigády. V zaniklých obcích - Zvonková, Račín, Kyselov byly pro potřeby pohraničnicků adaptovány zdejší domy.

kniha Zdeňka Šmídy s názvem Z historie 10. brigády Pohraniční stráže Volary. K sepsání publikace měl autor i osobní důvody, protože tu jako péesák sloužil v 50. letech jeho děda.

Obsahem knihy je popis některých specifických aspektů života tehdejších pohraničnicků. Jejím účelem není idealizovat život pohraniční stráže, ale poskytnout čtenáři obraz každodenní služby tehdejších pohraničnicků bez ohledu na politický kontext doby.

Jedna z kapitol například pojednává o výstavbě domů, v nichž péesáci bydleli. Od poloviny října 1950 do 1. ledna 1951 musely být vybudovány a upraveny nové objekty pohraničních rot. Tam, kde nebyly vhodné objekty (např. celnice, zámečky, školy, hostince) nebo se nedaly adaptovat, bylo rozhodnuto vybudovat dřevěné UBA (ubytování armády) baráky, jež byly v 50. letech základním ubytováním pro pohraničnický. V místech zaniklých osad se baráky zpravidla stavět nemusely. Tu se adaptovaly prostorné objekty jako školy, fary, hostince, věže kostelů sloužily jako pozorovatelný. Mnohé roty sídlily v bývalých celnicích a objektech financů.

Cílem příslušníků PS bylo zadržet podezřelého. Pokud to nebylo možné, museli dle platných zákonů použít zbraň i za cenu usmrcení. Střežení uzavřené hranice bylo nadřazené záchraně lidského života. K tomu tehdejší ministr národní bezpečnosti Ladislav Kopřiva upravil právo příslušníků pohraniční stráže použít zbraň.

O několik měsíců později, v listopadu 1951, podal velitel Pohraniční stráže plk. Ludvík Hlavačka návrh na zřízení minových polí na úsecích hranice se západním Německem a Rakouskem. Na zabezpečení poměrně širokých zalesněných úseků navrhl Hlavačka umístit v terénu na hranici 70 kusů min na jeden kilometr čtvereční vybraných úseků, celkem 16 tisíc kusů min.

Ještě v roce 1953 došlo k zavedení vysokého elektrického napětí (4 000–6 000 voltů) do střední stěny trojstěnných hraničních zátarasů. Z československé ani ze strany sousedních států nebyla umístěna žádná vý-

Výstavba dřevěného baráku na kůlech.

straha o elektrickém proudu, čímž byly ohroženy i životy cizích státních příslušníků, kteří se do blízkosti elektrických drátů dostávali mnohdy náhodou.

Šumavské lesy se vyznačovaly hustým smrkovým porostem, z hraničních hřebenu do lesů stékaly pramenité potůčky, byly zde mokřady. To vše mělo za důsledek nejprve vykáčení a odvodnění planiny, na které měla být rota postavena, jak se dělo například na rotě Smrčina. Dřevěné baráky byly budovány zpravidla na pilotech. Základní stavební materiál a vnitřní zařízení bylo třeba opatřovat rychle – budování nových útvarů bylo závislé na dodávkách. Političtí pracovníci a velitelé mnohdy zajížděli přímo do závodů, kde dělníkům vysvětlovali, proč má být materiál dodán včas. V důsledku toho nepřízné počasí byl materiál vyskládan tam, kam auta dojela (často i několik kilometrů od místa určení) a odtud se dopravoval podle možností

koňskými potahy, saněmi, ale i ručně samotnými pohraničnickými, kteří, často po pás ve sněhu nosili prkna a trámy. V tlumocích a stanových dílcích na zádech přepravovali cihly, cement, vápno a další potřebný materiál.

Při pokusech o přechod státní hranice zahynuly stovky lidí. I kdyby to jakkoli odporovalo faktům, výsledkem „vyšetřování“ případů usmrcených nebo zraněných nemohla být trestní odpovědnost pohraničnicků. Následné obvinění mrtvého utečence z pokusu o trestný čin nedovoleného opuštění republiky už bylo v režii Státní bezpečnosti (StB).

Pravděpodobně posledním zemřelým na československé železné oponě byl devítiletý Kevin Strecer, který zahynul 16. května 1989, když se jeho matka společně s ním a dalšími syny pokusila automobilem prorazit závoru na hraničním přechodu Strážný na Šumavě.

Jeden z neúspěšných pokusů přechodu státní hranice.

Foto z knihy Z. Roučky – Šumavou ze svobody do opony.

Malůvka z kroniky PS roty Smrčina

VE VYŠEBRODSKÉM KLÁŠTEŘE BYL ZA VÁLKY I HITLERŮV STŮL

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV PRAHA

Před 80 lety se začala psát temná kapitola dějin Vyšebrodského kláštera. Za druhé světové války zde sídlili vojáci, kteří strážili takzvaný Hitlerův poklad. Sochy a obrazy měly skončit v Linci. Umělecká díla byla ukrytá v podzemním labyrintu vyšebrodského kláštera. Sloužil jako obří trezor.

Cesta do podzemí vyšebrodského kláštera je temná. Teplota se tady drží nad nulou, vzduch mírně proudí, žádné světlo ale nikde není. Za druhé světové války i tady nacisté ukrývali umělecké předměty nedozírné hodnoty. Mezi nejhodnotnější díla patřila slavná Manheimova sbírka soch a obrazů, která měla hodnotu 100 milionů dolarů. Jednalo se o jednu z nejzajímavějších uměleckých sbírek Evropy 20. století, kterou za posledních dvacet let shromáždil německoholandský bankéř Fritz Mannheimer. Předměty s koncem války zmizely, ale tato část příběhu vyšebrodského kláštera dodnes patří k jedné z nejtemnějších záhad spojených s rokem 1945.

Klášter patřil ke třem místům v Evropě, kam nacisté svázeli umělecké předměty z celé okupované Evropy. Vedle Vyššího Brodu shromažďovali nakradené artefakty ještě na zámku Thurntal v dnešním Rakousku a v bavorském městě Füssen.

„Všechny tady tyto umělecké předměty byly určeny pro plánované takzvané vůdcovo muzeum, které mělo zastínit všechny galerie světa,“ říká Jiří Mánek z Turistického spolku Lipenska. Adolf Hitler se v roce 1938 rozhodl, že právě ve Vyšším Brodě se budou shromažďovat umělecké sbírky celé Evropy. Linec leží 37 kilometrů odtud. Hitler tu prožil

„Klášter byl obsazen jednotkami SS, které zde strážily ta umělecká díla, která si Hitler objednal a tady je uskladnil,“ uvedl Justýn Berka, převor kláštera.

dětství i dospívání. Tvořil tu své první akvarely a snil o tom, že se stane slavným malířem...

Právě vyšebrodský klášter měl ale zřejmě pro Hitlera ještě jiný význam. Vedle vzácných obrazů, soch a šperků v něm byl celou válku uložen i stůl, na němž byla v roce 1938 podepsána mnichovská dohoda. Přítomnost tohoto předmětu v klášteře dokládají mnohé historické prameny.

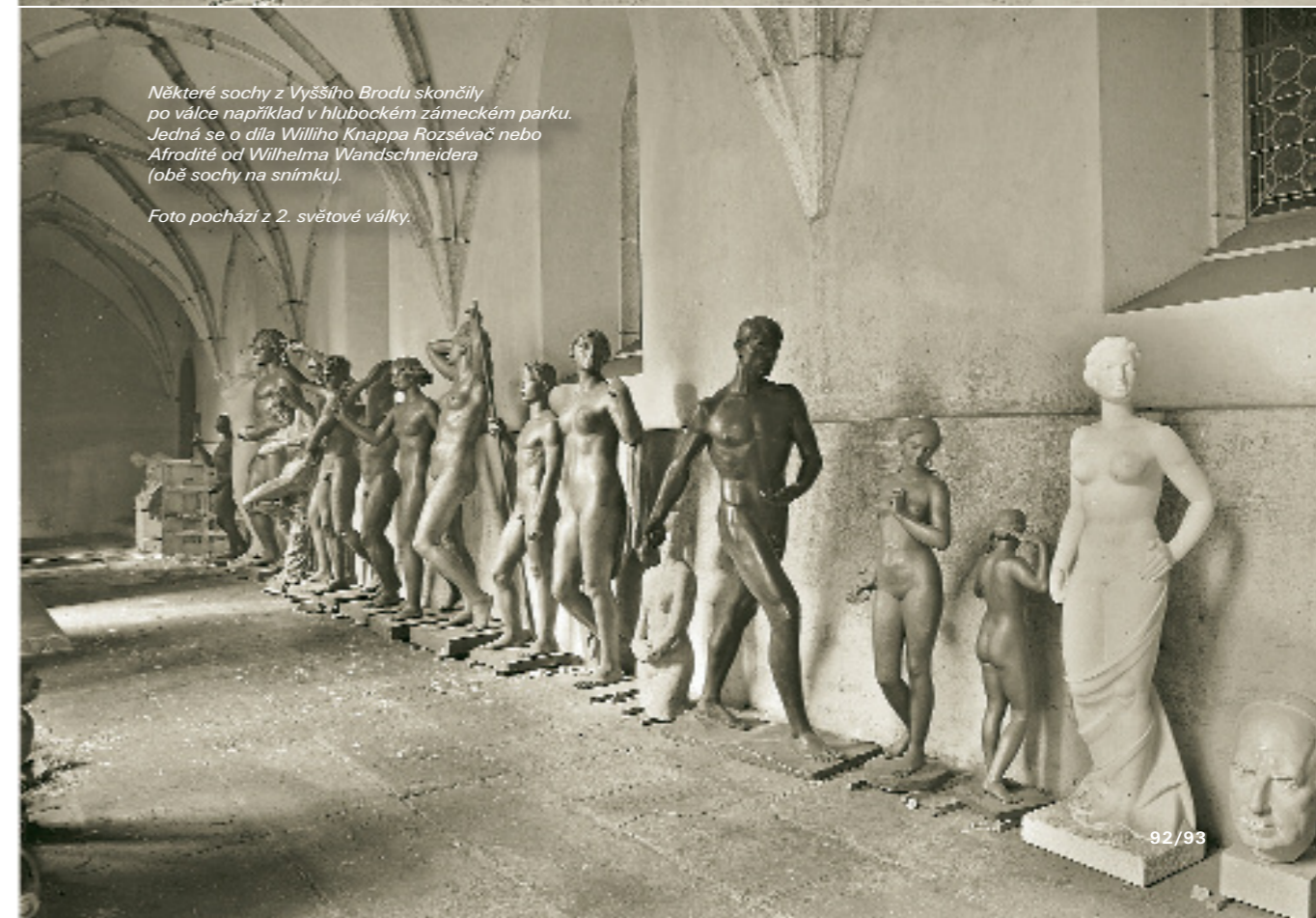
Objevila se i tvrzení, že ve Vyšším Brodě se nakrátko ocitla i slavná a dosud nenalezená jantarová komnata. Těsně před koncem války ale Němci velkou část uměleckých předmětů z kláštera odvezli do rakouských solných dolů, kde je po válce, značně poničené, objevili Američané. „Ve Vyšším Brodě byla Rothschildova sbírka, kterou ukradl ve Vídni. Ale zároveň tam byla Mannheimerova sbírka, kterou skutečně koupil,“ tvrdí autor knihy o této problematice Jiří Kuchař.

Nacisté ale ve Vyšším Brodě zdaleka nepřečehovali jen umělecké sbírky. Pamětníci, kteří se do kláštera dostali krátce po osvobození, si vybavují dlouhou řadu trezorů zabudovaných v klášterní křížové chodbě. Všechny schránky ale byly už při příchodu Američanů prázdné. Uložené písemnosti si odvezli ještě Němci. Umělecké předměty, které zůstaly na místě, třídili američtí experti. Tvrdil to Xaver Švanda, dnes už zesnulý člen konventu kláštera cisterciáků. O jaké dokumenty se jednalo a co s nimi nacisté před koncem války udělali, se zřejmě už nikdy nepodaří vypátrat. Část uměleckých děl se po válce ztratila, některé se však podařilo dohledat. Tři Hitlerovy sochy byly desetiletí například v hlubockém zámeckém parku. Jedná se o díla Williho Knappa Rozsévač, Afrodité od Wilhelma Wandschneidera a sochu Hermana Zettlitzera Veslař.

Přes příkoří, která klášter založený v roce 1259 v průběhu staletí zažil, jde život mnichů za jeho zdi pokojně dál. Připravují se už teď na letní sezónu a nové návštěvníky.

Ve vyšebrodském klášteře byl během 2. světové války i stůl, na kterém byla podepsána Mnichovská dohoda

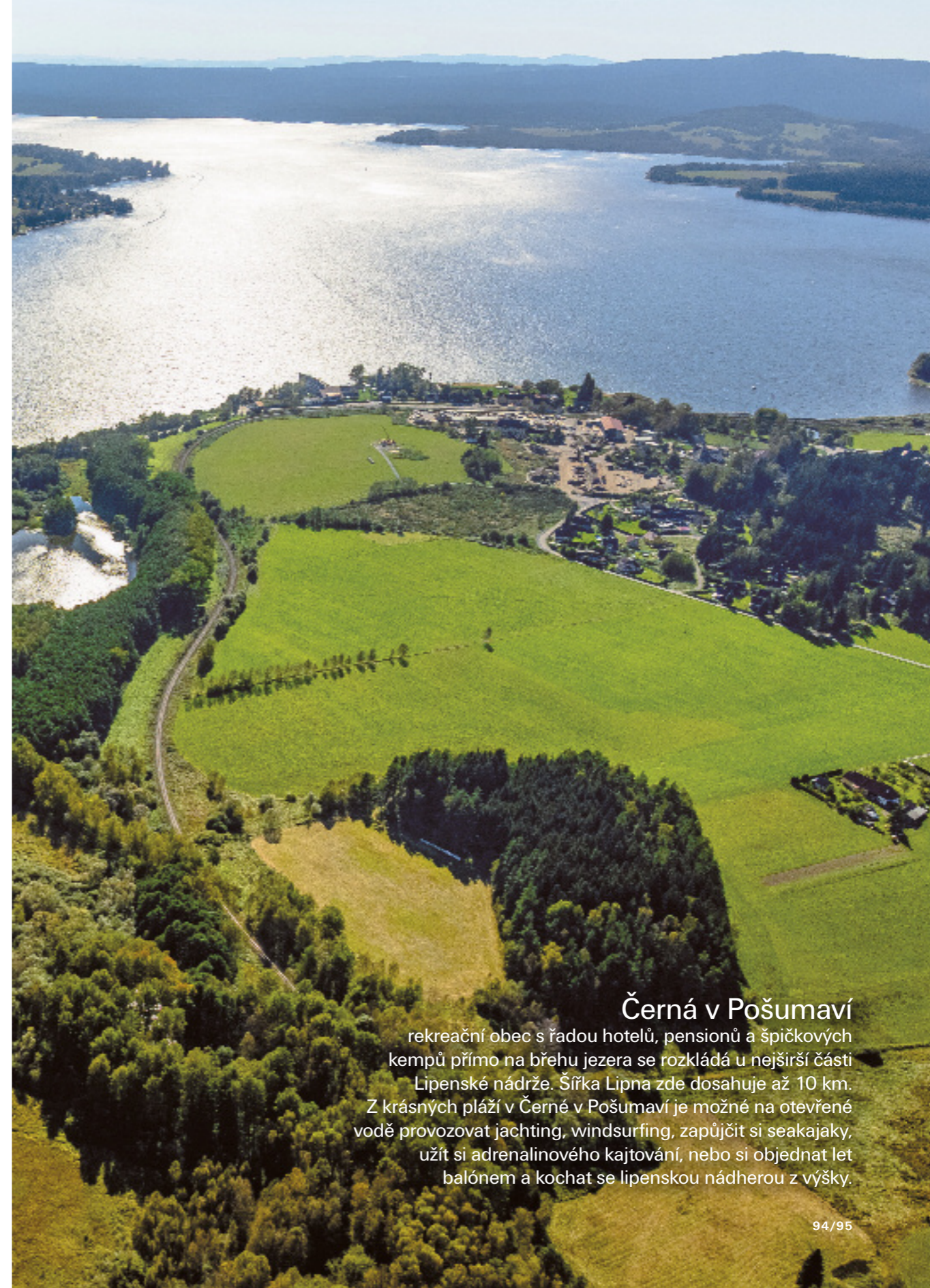

Některé sochy z Vyššího Brodu skončily po válce například v hlubockém zámeckém parku. Jedná se o díla Williho Knappa Rozsévač nebo Afrodité od Wilhelma Wandschneidera (obě sochy na snímku).

Foto pochází z 2. světové války.

 tip na výlet

Černá v Pošumaví

rekreační obec s řadou hotelů, pensionů a špičkových kempů přímo na břehu jezera se rozkládá u nejširší části Lipenské nádrže. Šířka Lipna zde dosahuje až 10 km. Z krásných pláží v Černé v Pošumaví je možné na otevřené vodě provozovat jachting, windsurfing, zapůjčit si seakajaky, užít si adrenalinového kajtování, nebo si objednat let balónem a kochat se lipenskou nádherou z výšky.

VZOROVÁ DESTINACE PRO LIPENSKO? OBCE SERFAUS-FISS-LADIS V RAKOUSKU!

TEXT ING. PETR STUDNIČKA, PHD. FOTO ARCHIV TURISTICKÉHO SPOLKU LIPENSKA

Dle studie KPMG o přínosech horských středisek pro cestovní ruch je v České republice 164 horských středisek, které ročně navštíví 8,6 mil. návštěvníků. Zatímco v roce 1989 se nacházelo na území státu 14 lanovek, dnes je evidováno v České republice 102 lanovek. V letech 2007–2015 bylo v cestovním ruchu realizováno více než 6,7 tis. projektů s celkovou výší dotace z ESIF (Evropské strukturální a investiční fondy) 54 mld. Kč. Ministerstvo pro místní rozvoj spolupracuje s horskými středisky zejména v rámci Českého systému kvality služeb, marketingovou podporu

zajišťuje Česká centrála cestovního ruchu-CzechTourism. Usměním vlády ČR č. 827 ze dne 21. prosince 2004 byla založena Horská služba ČR, o. p. s., jejíž činnost finančně podporuje z 80–85 % Ministerstvo pro místní rozvoj. Roční podpora dosahuje částky 92–110 mil. Kč na provoz a 15 mil. Kč na investice.

Pro postupné propojování obcí Lipno nad Vltavou a Loučovice v rozvoji cestovního ruchu je významnou inspirací rakouská destinace Serfaus-Fiss-Ladis, která je tvořena třemi územními samosprávnými celky (Tabulka 1).

Počet trvale hlášených obyvatel v obcích v roce 2015

Rakousko		Česká republika	
Serfaus	1.150	Lipno nad Vltavou	662
Fiss	970	Loučovice	1.677
Ladis	550		
Celkem	2.670	Celkem	2.339

Zdroj: Statistik Austria, Český statistický úřad, 2015.

Ve všech obcích žili dříve obyvatelé zejména ze zemědělství a lesnictví, ale postupně je rozvoj obcí výrazně ovlivňován cestovním ruchem. To dokládá zejména vzrůstající počet lůžek v ubytovacích zařízeních (Tabulka 2) a zvyšující se význam hotelnictví.

České i rakouské obce se zaměřují především na segment rodin s dětmi a budují postupně dvousezónní

destinaci cestovního ruchu. Hlavní rozdíl spočívá ve vlastnictví lanovek a vleků. Zatímco v Rakousku jsou lanovky z 80–100 % ve vlastnictví obce, v Česku jsou ze 100 % ve vlastnictví soukromých společností. Zajímavé je i srovnání ve výběru místních poplatků, resp. tzv. Kurtaxe. Tři rakouské obce vyberou ročně téměř 125 mil. Kč, dvě české obce inkasují necelých 6,5 mil. Kč.

Počet lůžek v ubytovacích zařízeních v obcích v letech 2000 a 2015

	Serfaus	Fiss	Ladis	Celkem	Lipno nad Vltavou	Loučovice	Celkem
2000	4.898	3.363	1.059	9.320	512	87	599
2015	6.757	5.768	1.980	14.505	3.358	111	3.469

Zdroj: Statistik Austria, Český statistický úřad, 2015.

Název projektu: Podpora vzniku partnerství veřejného a soukromého sektoru při rozvoji cestovního ruchu založením lokální organizace destinačního managementu

Číslo projektu: OLVN-ODM1VŠH-2014

Poskytovatel dotace: obec Lipno nad Vltavou

Příjemce dotace: Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o.

Termín řešení projektu: 1. 4. 2014 – 31. 1. 2015

Řešitelský tým za VŠH: Ing. Petr Studnička, PhD. – odpovědná osoba,
Ing. Lucie Plzánková, Ph.D. – spoluřešitelka

GOLFPARK BÖHMERWALD ULRISBERG

Region Mühlviertel, na trojmezí Horního Rakouska, Bavorska a Čech je oblíbená turistická oblast, která okouzljuje po staletí. Mühlviertel je domovem Iněného oleje, tkalcovského umění a zvláště pak pivovarnické tradice.

V obcích Ulrichsberg a Julbach se nachází jedno z nejmalebnějších golfových hřišť Rakouska. Panuje zde poklidná a příjemná atmosféra bez shonu a tlacenic na odpalištích a fairwajích. Hřiště je svým rozložením výzvou pro hráče všech úrovní. Golfové hřiště Böhmerwald je členem golfového regionu Podunají-Šumava-Bavorský les a certifikovaným členem „BVGA“. Má 18 jamkové hřiště (72 PAR) a 9 jamkové hřiště (58 PAR). Dále má k dispozici 70 moderních, částečně zastřešených odpališť, velkoplošné cvičiště s dvěma cvičnými jamkovišti a plochou určenou na pitching a chipping. Napříč celou sezónou připravuje naše hřiště množství turnajů se

skvělými cenami. Tyto turnaje se snažíme pořádat v jiných než sobotních termínech, aby bylo hřiště k dispozici hlavně víkendovým hráčům. Naši členové a hosté profitují z na míru střížených členství, početných greenfee kooperací a vzdělávacích a seznamovacích programů. Klubové parkoviště umožňuje parkování obytných karavanů. Na hřiště je povolen vstup psích mazlíčků na vodítku. Pravou rakouskou pohostinnost poznáte v klubové restauraci. Můžete zde ochutnat regionální potraviny, pochutnat si na lahodné zmrzlině a osvěžit se studenými nápoji. Přejeme Vám hezkou hru a těšíme se na Vaší návštěvu v Golfpark Böhmerwald v Horním Rakousku.

+43 7288 8200
office@boehmerwaldgolf.at
www.boehmerwaldgolf.at

**GOLF CLUB
ČESKÝ KRUMLOV**

Dobré sousedské Gute nachbarschaft

1x ubytování
vč. snídaně formou bufetu

2x green fee
hřiště GOLF Böhmerwald + GOLF Český Krumlov

**Cena pro hráče:
2.500 Kč**

Ubytování vám zajistíme u partnerů:
Hotel Albatros Přední Výtoň
Hotel Svachův Dvůr Svachova Lhotka

Více informací najdete na www.golfck.cz/Aktivni_nabidky

www.golfck.cz

VODA NÁS SPOJUJE
UŽÍVEJTE SI, MY TO ODŘÍDÍME

JIHOČESKÝ VODÁCKÝ AUTOBUS 2018

JIHOČESKÝ VODÁCKÝ
AUTOBUS 2018

cyklobus
LIPENSKO

SKIBUS
LIPNO

Spoluže celou Vltavu a
cestu po souši neřekně.
**Na začátek plavby vás
odvezeme.** Mezi
Boršovem a Vyšším
Hradem jezditte až 6x
denne. V oba směry.

Udělejte si výlet za hranice
východní moravy. Přistupte
kdekoliv podél Vltavy a
cestou zpět v sedle kofe.
**poznejte dvakrát tak
velký kus Lipenska**

Kráčte obklopeni
jezdovce a silnicí
zatočky nechte na náh.
Dovezeme vás až pod
svět. A po lyžování
zklidně dejte svařák.
Dnes práce neřekně.

Seďte s vodáckým vozíčkem
a posuňte se po vodě až do
Olešnice DR. JEZ. Až na
pauze

Najděte si svůj spolek s láskou
na www.vodackyautobus.eu. A pokud si
chcete rovnou kousek Lipenska, jde to i online.

Stejně jako partnerem turistického
servisu a lyžování je Turistický spolek
Lipenska - www.tslipenska.cz

...místo, kde se každý cítí jako doma

Penzion RAK ... nejen letní dovolená dle vašeho gusta

Chcete si užít klidnou, ale přitom aktivní dovolenou u Lipenského jezera a cítit se jako doma? Tak Penzion RAK je ideálním místem. Jeho poloha a služby uspokojí i ty nejnáročnější klienty.

V útulné restauraci si můžete vychutnat speciality domácí kuchyně a při tom se kochat výhledem na Lipenské jezero, které je vzdálené jen pár kroků od vás. Odpočinkem můžete pokračovat u bazénu nebo na lehátku s ledovým drinkem, a to přímo v areálu penzionu.

Pokud zatoužíte po aktivním odpočinku, nabízí Penzion RAK tenisový kurt, basketbalový koš, šlapadla na vodu, a nebo půjčení kol. Během letní sezóny se těší velké oblibě letní stylová zahrádka s obsluhou a venkovním grilováním. A jako novinka pro tuto sezónu vás čeká sladké mámení v podobě palačinkového a zmrzlinového baru.

A na co se mohou těšit vaši nejmenší? Dětské hřiště v blízkosti bazénu, trampolína a ohniště pro večerní opékání špekáčků. Zažijete i animační programy pro děti, které provozovatelé propagují u pobytových balíčků. Věřte, že každý si přijde na své. Těšíme se na vás!

DŮLEŽITÉ KONTAKTY NA LIPENSKU

KRIZOVÉ SITUACE

Integrovaný záchranný systém 112
Záchranná služba 155, Policie 158, Hasiči 150
Horská služba 1210; 380 736 081, 602 142 235
Horská služba Nová Pec: 388 336 202
Obvodní oddělení Policie Horní Planá 380 738 234
Obvodní oddělení Policie Lipno nad Vltavou 380 736 275
Hasiči Frymburk 950 238 111
Havarijní služba pro motoristy ÚAMK 1230
Pomoc motoristům nonstop ABA 1240
Vodní záchranná služba Lipno - Modřín 722 612 768
Vodní záchranná služba D. Vltavice 606 116 001 (606 270 047)

INFOCENTRA

Informační středisko Stožec
Stožec 68, 384 44
Tel.: 388 335 014, 731 530 466
Infocentrum Černá v Pošumaví
Černá v Pošumaví 30, 382 23
Tel.: 725 949 849
Infocentrum Lipno
Lipno nad Vltavou 87
382 78 Lipno nad Vltavou
Tel.: 380 736 053, 731 410 800
MĚKZ a infocentrum Vyšší Brod
Náměstí 104, 382 73 Vyšší Brod
Tel.: 724 336 980, 380 746 627
Infocentrum Nová Pec
Nové Chalupy 41, Nová Pec, 384 62
Tel.: 602 391 223
Kulturní a informační centrum Horní Planá
Náměstí 8, 382 26 Horní Planá
Tel.: 380 738 008
Informační centrum Frymburk
Náměstí 5 – budova muzea, Frymburk 382 79
Tel.: 724 966 060
Infocentrum Rožmberk nad Vltavou
Hotel U Martina
Tel.: 380 749 745

LÉKÁRNY

Lékárna Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 637 407, www.lekarnalipno.cz
Lékárna U Lva - Frymburk
Frymburk 193, Tel.: 777 468 803
Lékárna U Lípy - Vyšší Brod
Míru 223, Tel.: 380 746 900
Lékárna U Aeskulapa - Loučovice
Loučovice 290, Tel.: 380 748 214

TAXISLUŽBY

Taxi Němec: 605 013 234
Taxi Lipensko: 606 424 242
Taxi Lipno-Frymburk: 606 424 242
Taxi Lipno Transfers: 721 498 808
Taxi Penzion Jantar: 777 636 666
Sos Non Stop Taxi: 775 626 200

BANKOMATY

Bankomat MONETA Money Bank Horní Planá
Bankomat KB Černá v Pošumaví

Bankomat KB Frymburk
Bankomat České spořitelny Lipno nad Vltavou
Bankomat ČSOB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Vyšší Brod
Bankomat České spořitelny Vyšší Brod

AUTOSERVISY

Karel Straka, Lipno nad Vltavou
Tel.: 606 624 838
Opravná aut p. Petr Štěrba, Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 109
Opravná aut p. Toncar, Horní Planá
Tel.: 728 048 200 (606 050 546)
Autoservis - odtahová služba Frymburk
Miloš Králík 602 454 954
Autoservis-pneuservis-odtahová služba
Michal Želechovský, Frymburk 171
Tel.: 723 779 289
Odtahová služba
Tel.: 737 139 495

ČERPACÍ STANICE

Čerpací stanice Horní Planá
Tel.: 380 738 289, otevírací doba 6:30 – 20:00
Benzinová pumpa Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 206, otevírací doba 7:00 – 19:00
Čerpací stanice LPG Černá v Pošumaví
Tel.: 774 496 788, otevírací doba 8:00 – 19:00
Benzina Frymburk
Tel.: 380 735 197, otevírací doba 6:00 – 20:00
Čerpací stanice Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 646 531, otevírací doba 7:00 – 19:00
Benzina Vyšší Brod
Tel.: 380 746 134, otevírací doba 5:00 – 22:00
RoBiN OIL Rožmberk nad Vltavou
Tel.: 380 749 766, otevírací doba 7:00 – 19:00

POŠTY

Stožec, Tel.: 388 335 125
Nová Pec, Tel.: 388 336 041
Horní Planá, Tel.: 954 238 226
Černá v Pošumaví, Tel.: 954 238 223
Frymburk, Tel.: 954 238 279
Lipno nad Vltavou, Tel.: 380 736 267
Loučovice, Tel.: 954 238 276
Vyšší Brod, Tel.: 954 238 273
Rožmberk nad Vltavou, Tel.: 380 749 809
Hořice na Šumavě, Tel.: 380 737 110

PŘEVOZY

Převoz Horní Planá - Bližší Lhota
Tel.: 723 589 565
Převoz Dolní Vltavice - Kyselov
Tel.: 775 183 185
Převoz Frymburk - Frýdava
Tel.: 602 305 911

JEDNOTA
DRUŽSTVO SPOTŘEBITELŮ V KAPLICI

coop

SKUPINA COOP

Vaše prodejny
s českou tradicí

NAŠE SLUŽBY

Platba složenek
a ukládání peněz
na účet

Prodej sázenek
a losů

Výběr hotovosti

Dobíjení mobilních
telefonů

COOP Mobil

Platba kartou

Věrnostní
čipová karta

Prodej
vyhrazených léčiv

www.jednotakaplice.cz

Lipenské akce, na kterých byste neměli chybět

28. 4. – Slavnostní zahájení sezony v Království lesa s Pavlem Calltou

Těšit se můžete kromě koncertu Pavla Callty i na unikátní show s dravci a sovy. Chybět nebudou pohádky ani kejklíř Slávek.

19. 5. – Zahájení letní turistické sezony Lipno 2018

V sobotu 19.5. se v Lipně nad Vltavou uskuteční oficiální Zahájení letní turistické sezony, kde se pojede otevřený závod dračích lodí Lipno Dragon Boat Race 2018. V rámci zahájení si můžete celý den vyzkoušet nejrůznější atrakce: dětskou dračí loď, lezeckou stěnu, skákací hrad nebo výtvarné ateliéry. Určitě potěší několik pohádek nebo divadlo. Večer pak nebudou chybět koncerty.

16. 6. – Slavnosti dřeva u Stezky korunami stromů

Dovednostní soutěže v ručním řezání dřeva, dřevosochání, koncerty a program pro celou rodinu.

20. 7. – 6. narozeniny Stezky korunami stromů

Oblíbená letní akce proběhne tradičně 20. července a návštěvníky čeká nabitý program. Nebudou chybět kejklíři, klauni nebo animace pro děti. Bude i narozeninový dort.

18.- 26. 8. – Lipno Sport Fest 2018

Od 18. do 26. srpna bude Lipno nad Vltavou hostit 7. ročník akce s názvem Lipno Sport Fest, akci nabitou sportem a kulturou. Návštěvníci Lipna se budou moci zdarma účastnit kurzů in-line bruslení, běžeckých lekcí, objet Lipno na kole či si vyzkoušet paddleboard. Bohatý kulturní program pak osloví jak děti, tak i dospělé.

8. 9. – Lipno dětem aneb den s Integrovaným záchranným systémem

Těšit se můžete na ukázky a zásahy profesionálních hasičů, ale také policistů a záchranářů.

22.- 23. 9. – Spartan Race

Na Lipně se bude konat první SPARTAN TRIFECTA víkend v České republice. Jedná se o 3 závody během víkendu. Závodníci, kteří dokončí všechny 3 závody obdrží speciální medaili.

28. 9. – Lipenský KOLO-toč

Nenechte si ujít 7. ročník akce Lipenský KOLO-toč, která se bude konat 28. září 2018. Akce je ideální pro všechny, kteří mají rádi jízdu na kole či in-line bruslích

